

N°4 / Revealed

/

**cover
photo**

**by
Bojana
Tatarska**

**model
Vittoria Ceretti
@ Elite Paris**

2014 - 2015
fall - winter issue

Masthead

ESZTER BOLDÓV editor-in-chief
eszter@philosophy-magazine.com
ANNA KUDRON art editor
anna@philosophy-magazine.com
ROLAND RAB picture editor
roland@philosophy-magazine.com
ENIKO DERI, KRISTOF KISS BENEDEK graphic design
CSILLA HORVATH layout editor
BALINT PETHO casting
VERONIKA MOLNAR translator
JULIA BARDKAI hungarian language lector
RYAN MURPHY english language lector

ADVERTISING AND PR
info@philosophy-magazine.com

Publication

VM MODEL LTD.
BUDAPEST

/

Revealed

**Share the meaning of
something previously
concealed or secret.**

/

**To reveal is to uncover
as if by drawing away
a veil.**

001

020

024

072

100

104

032

038

044

116

122

130

058

062

070

138

146

158

N U B U

BUDAPEST / PARIS / VIENNA / KUWAIT / HONG KONG / TOKYO / BEIJING / SHANGHAI
WWW.NUBU.HU / INFO@NUBU.HU / BUDAPEST, VI. ANDRÁSSY ÚT 13.

INQ

[inqconcept.tumblr.com](https://www.tumblr.com/inqconcept)
[facebook.com/inqconcept](https://www.facebook.com/inqconcept)

Wonderlab concept store
1054 Budapest Veres Pálné utca 3.
nyitva kedd - szombat 12 - 20h

konsanszky

www.konsanszky.hu
facebook/Konsanszky.fashion
instagram/konsanszky

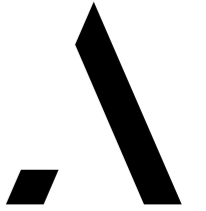

photo: Balint Barna

PHOENIX

COLLECTION BY

ALMA ABONYI

Showroom:
1053 Budapest,
Veres Pálné utca 33.

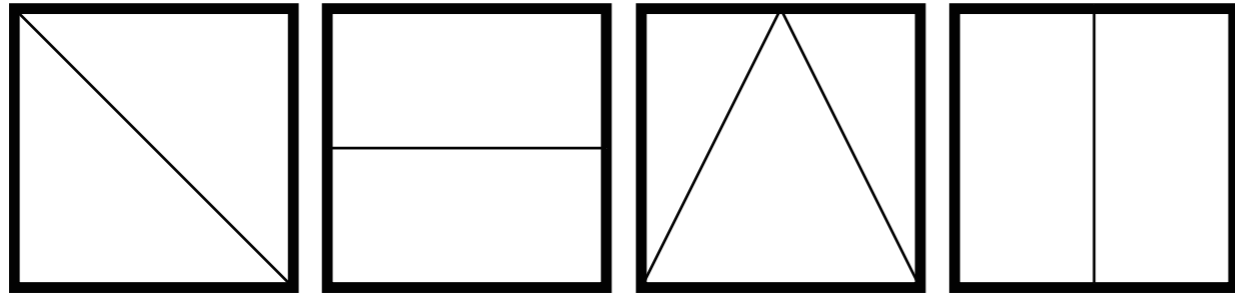
www.almaabonyi.com

f almaabonyidesign
@ almaabonyidesign

celeni
2015 s/s

Store: Metropolitan, 1054 Budapest, Aulich utca 4-6. www.celeni.hu

NEAT STYLIST COURSE
00 36 70 776 72 24

//WWW.FACEBOOK.COM/PAGES/HAJNALKA-BOGNAR-STYLIST-DESIGNER/244460629

enjoy

WWW.ENJEY.CH

FLASHBACK

DOUBLE

/

Contributors

Hajnalka Bognar

Hol élsz?

A VI. kerületben, a belvárosban az Andrassy út mellett.

Mi a legjobb dolog szerinted Budapesten?

A régi mozik, a hatalmas belmagasságú polgári lakások, a véget nem érő éjszakák, a Duna esti fényben, a Sziget, az Andrassy karácsonykor.

Hová jársz bulizni?

Szeretek a Hivatalban órákat fetrengeni a Madáchon, bulizni az A38-ra vagy a Corvintetőre járok.

Mi a kedvenc helyed a városban?

A VIII. kerületben, az Astoria körül van egy rész, ami Párizs óvárosát juttatja eszembe, szeretek ott sétálni. Enni finomat pedig a Várban, a Speizban.

Ki készítette rólad ezt a képet? Milyen a kapcsolatod vele?

Oleg Borisuk készítette a fotót rólam, nagyon fontos személy az életemben, nemcsak jóbarátom, de munkatársam, családom, kontrollom, nagyon sok dolgot vittünk végbe, éltünk meg együtt az évek alatt.

Where do you live?

In the VI. district, at the center of the city near Andrassy street.

What do you like the most about Budapest?

The old cinemas, the big headrooms of bourgeois flats, the never-ending nights, the Danube in night lights, the Sziget festival and Andrassy street during Christmas time.

Where do you go out?

I like to flounder in Hivatal at Madách, to party on A38 or go to Corvintető.

What are your favorite places in the city?

There is a place in the VIII. district, near Astoria that reminds me of the old town Paris, I like to walk there. My favorite place to eat out is Speiz in the Buda Castle.

Who took this picture of you? What's the relationship like between the two of you?

The photographer was Oleg Borisuk, a very important person in my life. He's not only a good friend of mine, but also my colleague, family and control. We achieved and experienced a lot of things together throughout the years.

photo by OLEG BORISUK

/

Places

/

Places

Az újonnan nyíló bárók, galériák és üzletek tengerében könnyen elveszik az ember, legyen szó akár a magyar fővárosról, akár a környező európai országokról. Kedvenc magyar divattervezőink segítenek az eligazodásban, és bemutatják nekünk négy kedves helyüket, ahol szívesen kikapcsolódnak.

One can easily get lost in the sea of opening bars, galleries and stores, either in Budapest or in surrounding European countries. Not if our beloved designers help us find our way and disclose their 4 favorite places to relax.

/

Dóri Tomcsányi's favorite places

Berlin - Monsieur Vuong

Azt hiszem, bátran állíthatom, hogy az ázsiai ételek a kedvenceim, ezért nemcsak itthon, hanem a külföldi látogatásaink során is mindig megpróbáljuk felkeresni a legjobb helyi éttermeket. Berlinbe úgy érkezünk a nyári Capsule vásárra, hogy már kinéztük előre Monsieur Vuong éttermét, ám végül egy fárasztó nap után, teljesen véletlenül találtuk magunkat az ajtó előtt. A hírek pedig igaznak bizonyultak, életem legjobb pho levesét ettem itt, így ezentúl biztosan mindig visszatérünk majd, ha itt járunk.

I can bravely say that Asian food is my favorite, so not only at home, but also when I travel I try to discover the best local restaurants. Before arriving to the Capsule market in Berlin we already spotted the Monsieur Vuong restaurant, but when we actually went inside was not only till we accidently found ourselves at the door after an exhausting day. The legend is true; I ate one of the best pho soups of my life, and I'll for sure return whenever I'm nearby.

Fekete Kutya - Budapest

A tavaly nyáron nyitott Fekete Kutya minden kétséget kizáróan a város legjobb kocsmája, ezzel kár is lenne vitatkozni. Kiváló magyar, lengyel és cseh kézműves sörök, rengeteg fajta bor, no és persze a naponta újdonságokkal és régi kedvenc slágerételekkel előrukkoló konyharészleg: minden tekintetben díjnyertes. A pulton keresztül, a két oldal között tartós barátságok fűződnek, miközben hajnalig a legjobb jazz és blues zenék szólnak: valahogy mindig itt kötünk ki – a Fogaskert előtt és után pedig biztosan.

Fekete Kutya only opened last summer, but has already become the best pub of the city. No doubt. Outstanding Hungarian, Czech and Polish handcrafted beers, wide selection of wines and a daily updated kitchen section making prize-winning food. Friendships evolve between the two sides of the counter while the best jazz and blues music is played till the break of dawn. We always end up here: before and after Fogaskert for sure!

Café Chérie - Paris

Amikor Párizsban járok – szerencsére ez a különböző anyagvásárok és prezentációk miatt évente többször is előfordul – mindig Belleville-ben lakom az erasmusos szemeszter alatt megismert barátaimmal, akiknek hála messzire elkerülhetem a turistákra koncentráló éttermeket és kávézókat. Egyik kedvenc kis bárunk a Café Chérie, ahol tematikus esteken interaktív módon formálják a közösséget. Legutóbbi látogatásomkor ingyen pohár sör járt annak, aki a pultnál egy otthonról hozott könyvből felolvasott egy olyan mondatot, amelyben a „kolbász” szó valamely szinonimája szerepelt. Elég vicces volt látni, ahogy a pultnál egyre hangosabban és növekvő beleéléssel szavalják kiválasztott mondataikat az ingyen sörre szomjazók.

Budapest - Szalámibolt

A Kamermayer téren, a TheGardenStudio közvetlen szomszédságában található ez a kis teraszos, franciás sarok, ami az év felében – még most, a hűvösebb napokon is, pokróccal – kvázi irodaként működik számunkra. A tulajdonos Ildi néni mindenki szokásos italát és ételét kívülről tudja már: házi málnaszörp, bodzás limonádé, kacsamájkrémes bagel epres balzsamecettel és körtével, frissen sült croissant biolekvárral, vagy egy hatalmas tál a legfinomabb magyar és olasz sonkákból, kolbászokból; rossz választás nincs. Abszolút kutyabarát hely, sőt: valószínűleg a közelben lakó kutyák napi sétáinak csúcspontja lehet a Szalámibolt, ha csak egy pillanatra nézhetnek is be az ajtón.

When I'm in Paris - this happens a couple times of the year due to the presentations and material markets - I always live in Belleville with friends I met during my semester with Erasmus. They help me to avoid restaurants and coffee shops packed with tourists. One of our favorite bars is Café Chérie, where amazing thematic nights are held and they entertain the audience in an interactive way. During my last visit people got free beer if they read a sentence from their own book in front of the counter. The sentence had to contain a synonym of sausage. It was funny how the thirsty people shouted the chosen sentences louder and louder at the bar.

Located at Kamermayer square, in the neighborhood of TheGardenStudio this small, French corner with small balconies (and blankets when sweater weather arrives) functions as an office for us. The owner, Ildi néni knows everyone's favorite drink and meal by heart: homemade raspberry shrub, elderberry lemonade and duck liver bagel with strawberry balsamic vinegar and pear, fresh croissant with bio jam, or a giant plate of the tastiest Hungarian and Italian hams and sausages, there is no bad choice. It's an absolutely dog friendly place, furthermore: probably looking inside the door is the highlight of the daily walk of the dogs living nearby.

/

The favorite places of Marci Miovác

Ofr - Paris

Az Ofr egyszerre könyvesbolt, újságos és kiállítótér. Mindent, ami aktuális, itt megtalálasz. Saját kiadványaik is zseniálisak, de amiért nagyon szeretem a helyet, az a jó szelekció és a segítőkész kiszolgálás. Ahogy Párizsban sok boltban, így itt sem néznek rád rossz szemmel, ha átlapozod a teljes kínálatot, de szinte biztos, hogy valamit haza akarsz majd hozni belőle. Mindez pár négyzetméteren, a Marais „tetején”, ahonnan a Rue des Archives-on keresztül megközelítve a belvárost, számtalan izgalmas látványos látvány jön veled szembe.

Ofr is a bookstore, newspaper stall and exhibition space at the same time. You can find everything relevant there; their own publications are mind-blowing, but what I really like is their excellent selection and helpful service. As in many stores in Paris, here they don't give you a strange look if you examine all of their supply - you will end up bringing something home anyways. All of this only takes up a couple square meters at the top of the Marais, where you can see countless exciting sights through the Rue des Archives.

Venice Beach - Los Angeles

Los Angeles olyan, mint egy óriási puzzle, aminek az elemei teljesen más képet ábrázolnak, mégis összeillik az egész. Emiatt érdemes átutózni a várost, amennyire csak teheted (a tömegközlekedés itt nem éppen jó választás). Venice Beach-t viszont legkönnyebben bérelt biciklivel tudod felfedezni. A part menti villák és az eldugott csatornák mellett itt találod meg a világ leghíresebb gördeszkapályáját is.

Los Angeles is like a giant puzzle, which has elements showing different pictures and yet it all fits together. This is why I recommend driving through the city as much as you can (public transport is not a good option). However the easiest way to discover Venice Beach is renting a bike. Along with the mansions at the beach you can find the most famous skateboard park of the world.

Calçada Graça - Lisbon

A város tele van rendezett parkokkal, a Jardim Augusto Gil is ezek közé tartozik, viszont ez kellően eldugott ahhoz, hogy igazi nyugalmat találj. A park szélén elképesztő kilátás nyílik a városra, és szerencsére ezt kihasználva egy bisztró is nyílt, aminek teraszán üldögélve egy sör mellett megéri megvárni, amint a nap este eltűnik a város mögött.

The city is full of neat parks, one of them is the Jardim Augusto Gil. This place is so hidden that you can easily find peace and calmness and at the edge of the park an incredible view opens to the city. Taking advantage of it, a bistro opened there; it's worth of your time to sit on the terrace sipping cold beer and watching as the sun disappears behind the city at night.

Bezdán, Serbia - Sebesfoki Csárda

Bezdánban születtem, gyerekként macskákat kergetve bicajoztam itt naphosszat az utca srácaival, vagy horgászni mentem a nagyapámmal. A sok emlék és a rokonok miatt a mai napig ha tehetem, itt pihenek. Ha a Vajdaságban jársz, ne hagyd ki a méltán híres halászlét. Én a bezdánit ajánlom, és ehhez a faluhoz közel levő Sebesfoki Csárda az egyik legjobb hely. Emellett megéri egy nagyot kirándulni a környéken: Bezdánt minden oldalról víz veszi körbe, és a vadregényes ártéri erdők mellett a szántóföldek is gyönyörűek ősszel.

I was born in Bezdán and as a kid I either rode the bike all day, chasing cats with the boys of the street, or went fishing with my grandfather. Thanks to many memories and my family connections I visit this place as frequently as I can. If you go to Vojvodina, don't miss to try the famous fish soup: the best place to do so is the Sebesfoki Csárda. Apart from that, it's worthy to take a trip around, the Bezdán is surrounded by water and the floodplain forests near the fields look wonderful in the autumn.

/

Fashion

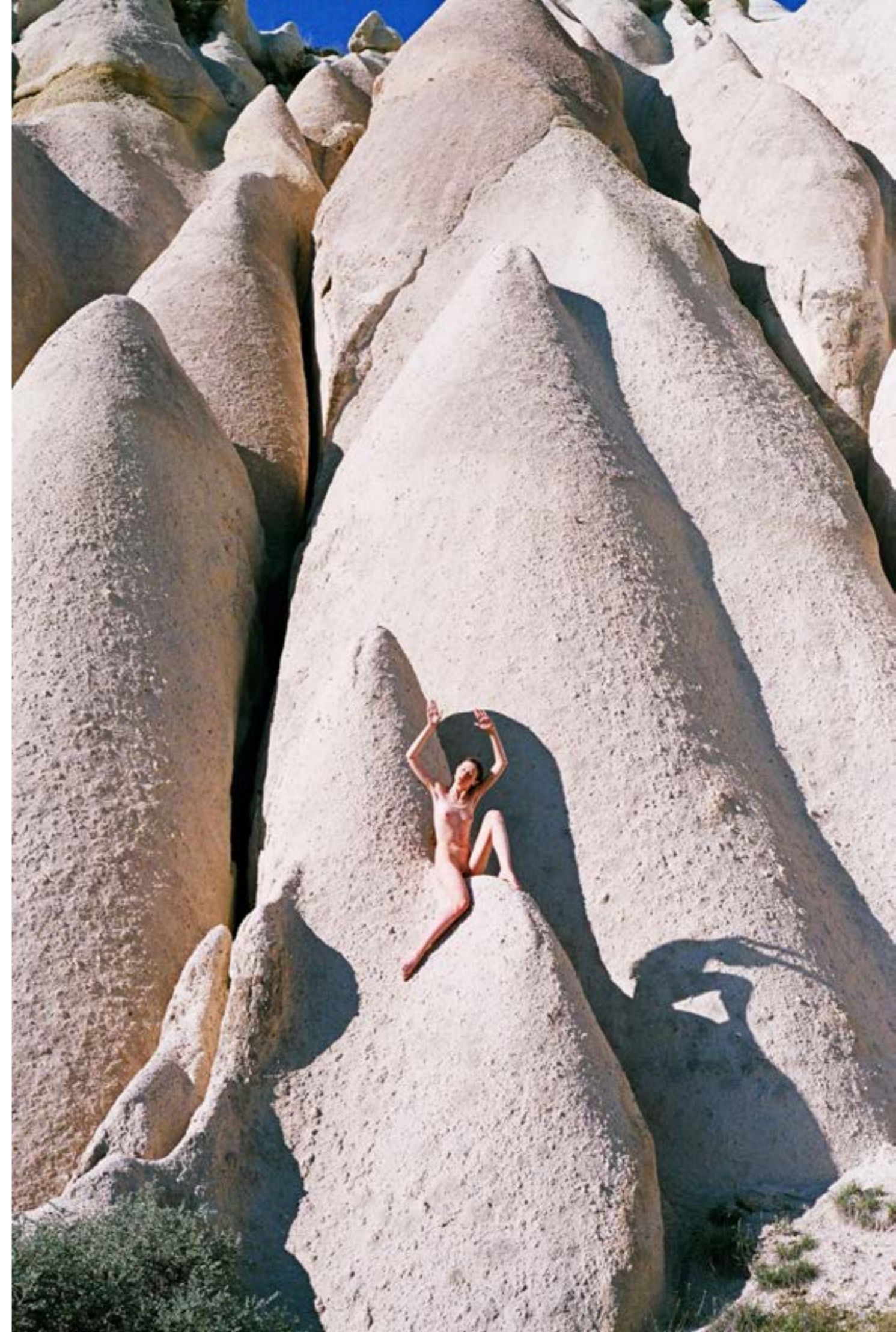
/

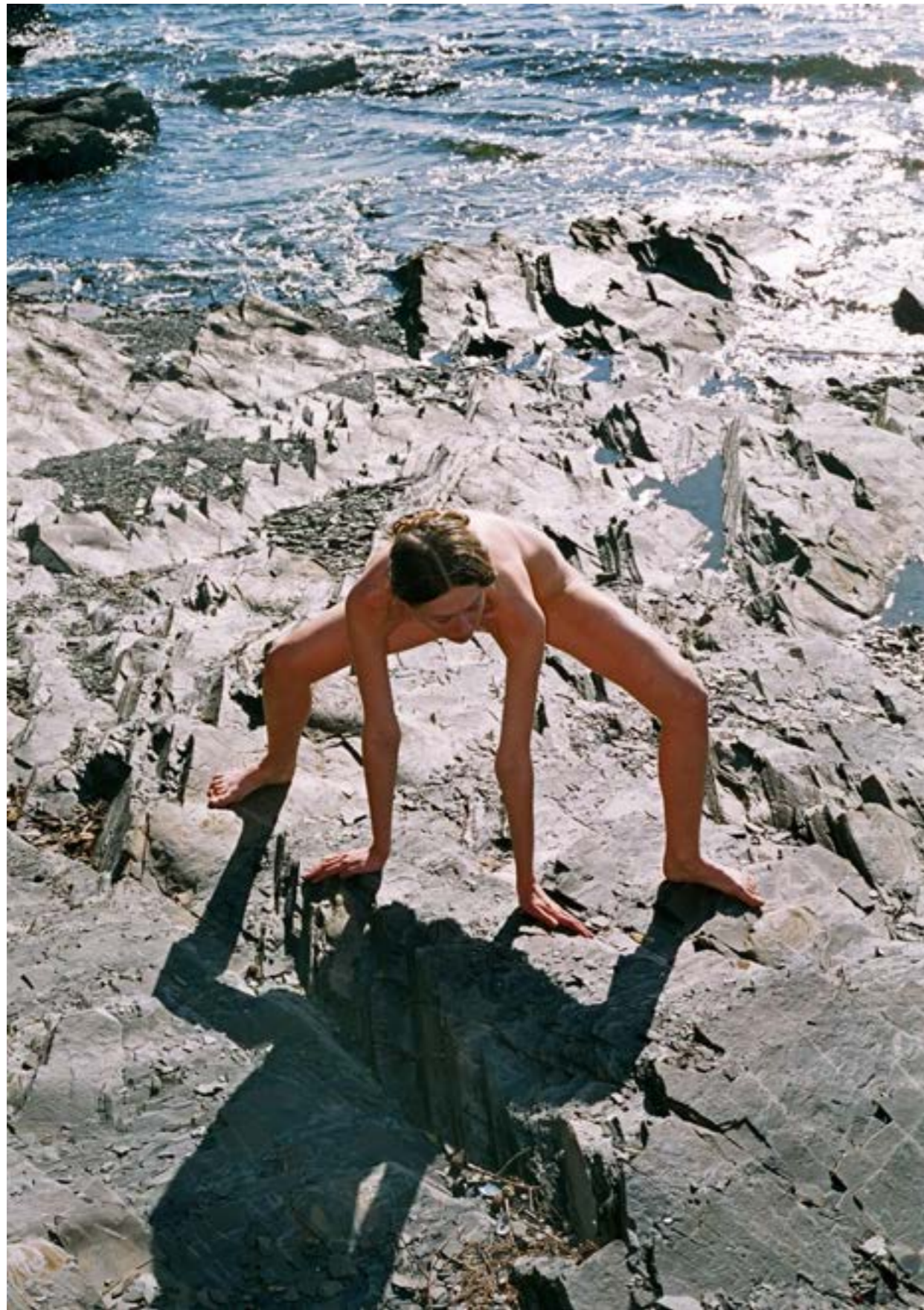
Dreams from the wild

Synchrodogs

Abban a korban élünk, amikor a testpoétikák köré egy egész szubkultúra fejlődik; amikor artistikus koncepciók és divatanyagok sora bontakozik ki a test és a meztelenség témaköréhez fonódva; amikor az ember szinte zsihasztó elvágódással gondol a naturalizmusra, és arra vágyik, hogy újra egy legyen a természettel, miközben a fogyasztói kultúra s benne a ruhaipar követhetetlen tempóval rohan, maga sem tudja, hova. A fashionista is öntudatlanul, meztelenül születik, de életének egy bizonyos szakaszától minden további történés a szabályokról, a test mennél érdekesebb, figyelemfelkeltőbb beburkolásáról szól egy olyan vizuális-szociológiai-kommunikációs hálózat segítségével, amellyel jeleket küld a külvilágnak, definiálja, bekeretezi személyiségét; attitűdbéli mintázatokat láttat, felhívja a figyelmet, vagy szándékosan eltereli azt. Igen, közbeszól a divat.

We live in a world where a whole subculture has developed around body poetry, where the evolving artistic conceptions and fashion material weaved into the subject of human body and nudity. People are craving for naturalism, bitten with the desire of reuniting with nature, whilst the consumer- and textile industry is running restlessly, yet uncertain of its destination. Even the fashionista is born unwittingly and naked, but soon in order to attract attention, certain rules and the ambitions are applied to cover the body up with spectacular and remarkable material which takes over our life-control. In this visual-sociological-communicational net people send signs to the environment that defines and frames their personality, shows fragments of attitude, attracts or even distracts attention. This is what happens when fashion interrupts.

Ahelyett, hogy kísérletet tennénk a poszt-modern testnarratívák következetes leírására, fordítsuk figyelmünket egy ropant szuggesztív portfólióval bíró ukrán divatfotós páros, a Synchronodogs munkásságára (azon belül is főként az Animalism, Naturalism című projektjükre), akiknek fotói olyan magazinokban láttak napvilágot, mint a Dazed and Confused, a Harper's Bazaar, a New York Magazine, illetve olyan márkákkal dolgoztak együtt, mint a KENZO vagy az Urban Outfitters. Tania Shcheglova és Roman Noven képei a test hihetetlen kifejezőerejére, annak a természettel való elszakíthatatlan kapcsolatára hívják fel a figyelmet a vadállati nyersserővel tálalt, magzatként, skorpióként, habléányként pózoló (ja, viszlát strike-a-pose!) modellek által megjelenített bizarr leleplezésekkel. Igen, a képek lelepleznek: nemcsak azáltal, hogy egy más-esztétikára rávilágítva a vadon kietlenségét nagyrészt meztelen (vagy abszurd „tárgyakkal” fedett) női testekkel fényképezik össze, de azáltal is, hogy groteszk álomrekonstrukciókkal megnyitják az utat a kopár fennsíkok, buja ligetek, összehajló rengetegek érintetlen régióiba, amelyek szabadságillata, egyszerűsége, biztonsága olyan hívogatóan kacsint ránk. Ránk, szmogban ziháló ruhafetisisztákra.

Kiindulópontjukat taglalva a fotósok elmondták, hogy a kelet-európai régió országai különlegesen érdekesek divatszempontból, hiszen kevés a pénz az iparágban, az emberek azonban szeretnének stílusosan megjelenni, élni, s e két tény igen különös látványvilágokat teremt, s mivel a divat izgalmas elegyekből, innen-onnan hozott inspirációkból táplálkozik ebben a térségben, több hely jut az outsider koncepcióknak, a sajátos önkijezéseknek. Túllépve tehát a kozmopolita

Instead of attempting to give a consistent description of the post-modern body narratives, let us turn our attention to a Ukrainian photographer duo, the Synchronodogs. Their portfolio is highly suggestive and one could easily run into their photos in the famous Dazed and Confused, Harper's Bazaar and New York Magazine. The photographers also collaborated with brands such as KENZO and Urban Outfitters. The pictures of Tania Shcheglova and Roman Noven focus on the body's incredible power to express and its irrefragable connection with nature. The models on the pictures are posing in foetal position, sometimes as a scorpion, or even as a mermaid (bye-bye strike-a-pose!) with the crude bestiality glowing through the bizarre visualization. The pictures are unfolding, not only by emphasizing a different kind of aesthetics that is photographed with naked, or absurdly covered models and exposing the deariness of the wild, but also with opening our imagination towards the intact rainforests, barren fields and lush gardens carrying the scent of freedom, simplicity and safety. No wonder why it entices the gasping, dress-fetisists living in the concrete jungle.

Talking about their starting point, the photographers claimed that the countries located in Eastern-Europe are uniquely interesting in the field of fashion industry, because money is scarce, but the people still aspire to have a stylish appearance. The contrast of these two factors produces quite challenging visual outcomes, hence, because fashion is an exciting blend and has endless resources as well as inspiration, the outsider conception, the idiosyncratic self-expression can prevail in the area. Surpassing the cosmopolitan common taste, the conventional, sexually

egyenírlés kiszolgálásán, a hagyományos, szexuálisan túlfűtött aktfotók végletekig nyújtott marketingeszméin és a glitterben úszó glámúr-konstrukciókon, a duó a Kárpátoctól keletre létező, lassú folyású divatszccéna hullámaiba igyekszik sajátos kreativitásával örvényt kavarni.

A Synchronodogs mindent elkövet annak érdekében, hogy kilépjen a megszokott, az elvárt keretek közül. A naturalista ösztön-dokumentációk mellett szereti játékba hozni az avantgárd kifejeződéseit, a színes-parádés, olykor giccsbe hajló, a magasztossal vitakozó, szarkasztikus stíluszintéziseket, amelyek révén leválik az ember felszínes, mesterkélrt álarcá, hogy egy új kerülhessen a helyére. Tania és Roman tehát valahol természetesség és természetellenesség fura szinkronjában alkot, fényképészetük elfed, megbélyegez és leleplez, feltár – egyszerre.

exalted nude photos extended to extremity in the marketing perceptions and glittery glamour-constructions, the duo is trying to start off their wave in the flow of the calm Eastern seas.

The Synchronodogs endeavors to step out of the comfort zone, the usual, dull expectations, and besides the naturalist instinct-documentations they cherish playing with avant-garde expressions, color- and kitsch parades and the sarcastic style-synthesis questioning the majestic, that helps unraveling one's true face behind the fake, superficial mask everyone is wearing. In this light, Tania and Roman represent the synchrony of naturalism and unnaturalism in their art, that condemns, unveils and discloses simultaneously.

text IVETT ZAHORJAN
image courtesy of TANIA SHCHEGLOVA
and ROMAN NOVEN

/

Silk intersection

PAF x Celeni

A printek szerepét öltözékünkön az elmúlt évben egészen új formában gondolták újra a legnagyobb divatházaknál. Az utóbbi szezonokban szívünket már hódították meg etnominták, virágos anyagok, sőt terepminta is, ezen alkalommal azonban újabb területről érkezik inspiráció, mégpedig a festővászonról. Opening Ceremony, Celine – csak hogy néhányat említsünk a 2014-es őszi-téli szezon artisztikus kollekcióiból, de a tavaszi-nyári trendeket is olyan divatházak alapozták meg, mint a Parada vagy az Alexander McQueen, ahol szintén központi inspiráció volt a street art; illetve az utóbbi esetében Mondrian munkái. A legjellemzőbbek az egyedileg tervezett, nyomtatott printek voltak, de láthattunk példát kész remekművek ruhákra nyomtatására is.

Prints have been reshaped by the biggest fashion brands to seduce the fashion conscious first from ethnic- and floral patterns to camouflage and lately inspired by the brush strokes on canvas. Celine's Opening Ceremony was a good example with the 2014 fall-winter artistic collection, but Prada and Alexander McQueen were also remarkably inspired by street art style in the spring-summer collections. In the same season McQueen also relied on the artwork of Mondrian. Uniquely designed, printed patterns are appearing frequently, and many of them are splendid examples of silk-screen printing's wonderland.

Evezzünk egy kicsit magyar vizekre, ahová szintén begyűrűzött már ez a trend, hiszen nemrégiben egy nagyon érdekes performanszt láthattunk, amely teljes mértékben újraértelmezi a festmények inspirálta divat fogalmát. A pécsi Nádor Galériában augusztusban többször is tanúi lehettünk annak, hogy Cselényi Eszter divattervező és Pintér András Ferenc festő közös munkájából milyen alkotások születtek. Cselényi Eszter ruhamárkájának, a Celeni-nek 2015-ös tavaszi-nyári kollekciója a festőművész absztrakt képeire támaszkodik, a gesztusfestészet fröccsöntött mintái visszaköszönnek a ruhadarabokon kívül a táskákon, ékszereken is. Amíg a tavaszi-nyári kollekció a budapesti showroomokban csücsül, addig mi az alkotási folyamatba leshetünk be a pécsi galériában.

A galéria falát absztrakt festmények töltik meg, a falból festett próbababák lógnak, a plafonon pedig egy több méter hosszú festett vászon prezentálja a művész keze munkáját. A nézők kíváncsiságának tárgya a fehér selyembe öltöztetett modell, aki a földön fekszik, amíg a Celeni kollekció alapszínének számító kék és fekete különböző árnyalatai és az ecsetek felsorakoznak a földön. Egyértelművé válik, hogy a festő és a fiatal divattervező alkotásának keresztezése fog bekövetkezni, azaz a Celeni kollekció signature ruháját fogja életre kelteni a művész. Ahogy telik az idő, úgy telik meg a selyemruha absztrakt vonásokkal és válik láthatóvá, hogy itt a festészet nem a kollekció inspirálója, hanem maga az eszköz annak megalkotásához. A megálmodott ruha a festő keze munkája nélkül nem válhatna a kollekció részévé, míg a festmény sem jöhetne létre a vászon nélkül, amely ebben az esetben a hófehér selyem. Nem egy festmény repro-

This technique is becoming more and more popular in Hungary as well, and if we mention prints, we need to turn our attention to the Nádory Gallery in Pécs. The collaboration of fashion designer Eszter Cselényi and painter András Ferenc Pintér gave birth to spectacular artworks; their unique performance at the gallery reinterprets the definition of painting inspired fashion. Eszter's fashion brand, Celeni leans on the painter's abstract pictures in the 2015 spring-summer collection; the gesture painting's splashed patterns are occurring not only on clothes, but also on bags and jewellery. While the collection is waiting in the showrooms of Budapest, we gain a little insight into the creative process at the gallery in Pécs.

The walls are filled with abstract paintings and hanging mannequins; the ceiling presents a several meters long work of the artist, and yet the main attraction of the room is the model dressed in white silk lying on the floor. The Celeni collection's basic colors, blue, black and their different shades are juxtaposed with the brushes near the model and it just seems obvious, that painting and fashion are about to encounter. That is to say the artist is about to create the signature dress for the Celeni collection. As time goes on, the silk dress is filled with abstract marks and it's easy to tell that painting is not the inspiration of the collection, but the tool of its creation. The ideal dress cannot be born without the brush strokes of the painter, while the painting cannot come into existence without the canvas (which is the silk dress in our case).

The process is not a mere reproduction of a painting or a digitally designed pattern; we witness how the evolving painting

dukciójáról van szó, vagy egy digitálisan a ruhára tervezett mintáról. Annak lehetünk tanúi, hogy a festmény alakulásával hogyan változik a ruha és annak viselőjének az attitűdje is.

A divat és a festészet útkeresése a megszokottból az, aminek metszéspontján létrejöhetett ez a performansz, továbbírva az absztrakt művészet sorait. A ruhadarab megalkotásának módja, az hogy mindez fokozatosan, performansszerűen történik, egy újabb lépést fed le a divat és festészet közös történetének előrehaladtában. A festmény alapjának mássága az, ami az absztrakt festészet terén újítást jelent: a vászon életre kel és viselőjével együtt a festő kezébe adja a róluk alkotott benyomás alakításának lehetőségét. A ruhadarab a festményről alkotott impressziókat befolyásolja, a festmény pedig a viseletéről.

A festő és a divettervező alkotta kollaboráció az önkifejezés és hordhatóság harmóniájában csúcsondott ki, a legmagasabb minőségű anyagok felhasználásával. A Celeni ruhákat Budapesten a One Fashion-ben, a Fiji Style-ban, a Metropolitan-ben találhatjuk meg, illetve Bécsben és Milánóban is jelen van a brand.

changes the dress and the attitude of its wearer. The performance, in which fashion meets painting, is an intersection that carries on and writes the path of modern art. The method of the creation, and the way the dress is gradually built-up as a performance is a step towards the advancement of fashion. The one intrinsic difference between this method and usual abstract painting is that the Celeni pictures come alive with the wearer and it gives the impression's malleability in the hands of the artist. The garment influences our impression of the painting and vice versa.

The collaboration of the painter and the fashion designer culminated in the harmony of self-expression and the easy-to-wear cloths. In Budapest the Celeni collection can be found in One Fashion, Fiji Style and Metropolitan but the brand is present in Milan and London as well.

/

Thanks for letting us in

Tudtad, hogy Budapesten létezik olyan kis eldugott stúdió, ahol akár kilenc, különböző ágazatot képviselő designer dolgozik együtt? Vagy hogy egy 20 négyzetméteres lakásban is könnyen lehet világhódító darabokat készíteni? Nem? Akkor ezt nézd!

Did you know that there are small studios hiding in Budapest with 9 designers - each representing a different branch of art - working together? Or that it's easy to create world-saving pieces in a 20 m2 big apartment? No? Look at this!

/

Laura Papp accessory-designer

Who?

Papp Laura, kiegészítőtervező

Laura Papp, accessory-designer

What?

Laura márkája, a laurapapp fő profiljába táskák és cipők tartoznak. A fiatal tervező a tervezés során keresi az innovatív ötleteket, az új formai megoldásokat, izgalmas anyagokat. Formái gyakran szoborszerűek, dinamikusak, aszimmetrikusak. A színhasználata általában visszafogott, azonban annál nagyobb hangsúlyt fektet az anyagminőségre, a faktúrákra és magukra a formákra. Foglalkoztatja a transzparencia és az egy darabból történő formaalakítás.

Laura's brand, the laurapapp mainly produces bags and shoes. The young designer seeks innovative ideas, new formal disposal and exciting material during the design process. Her forms are often sculpturelike, dynamic, asymmetric. Her color palette is solid, she rather emphasizes the quality of material, the factory and the forms themselves. Transparency and formation out of one piece keeps her mind occupied.

www.laurapapp.com
www.facebook.com/laurapappaccessory

Where?

Egyelőre az otthonában, Szegeden lévő kis műhelyében dolgozik, szinte csak megrendelésre és különleges projektekhez. A Moholy-Nagy Művészeti Egyetem termei sem ismeretlenek számára, a márka útja itt kezdődött, illetve Laura kollégiumi szobájában.

How?

A tervezést mindig a kísérletezéssel kezdi, ezt követi a makettezés, majd a végső anyagból való próba és kivitelezés következik. Szeret sok mindent kipróbálni – legyen az forma vagy anyag –, mielőtt kiválasztja a végső változatot. Mikor az ideális körülményekről kérdezzük, így válaszol: "Az ideális körülmények közé tartozik a nyugalom, a fény és a megfelelő felszereltségű műhely. Természetesen a jó lelki állapot, a feltöltöttség is nagyon fontosak. Számomra a határidő közelsége is ösztönzően hat a munkára."

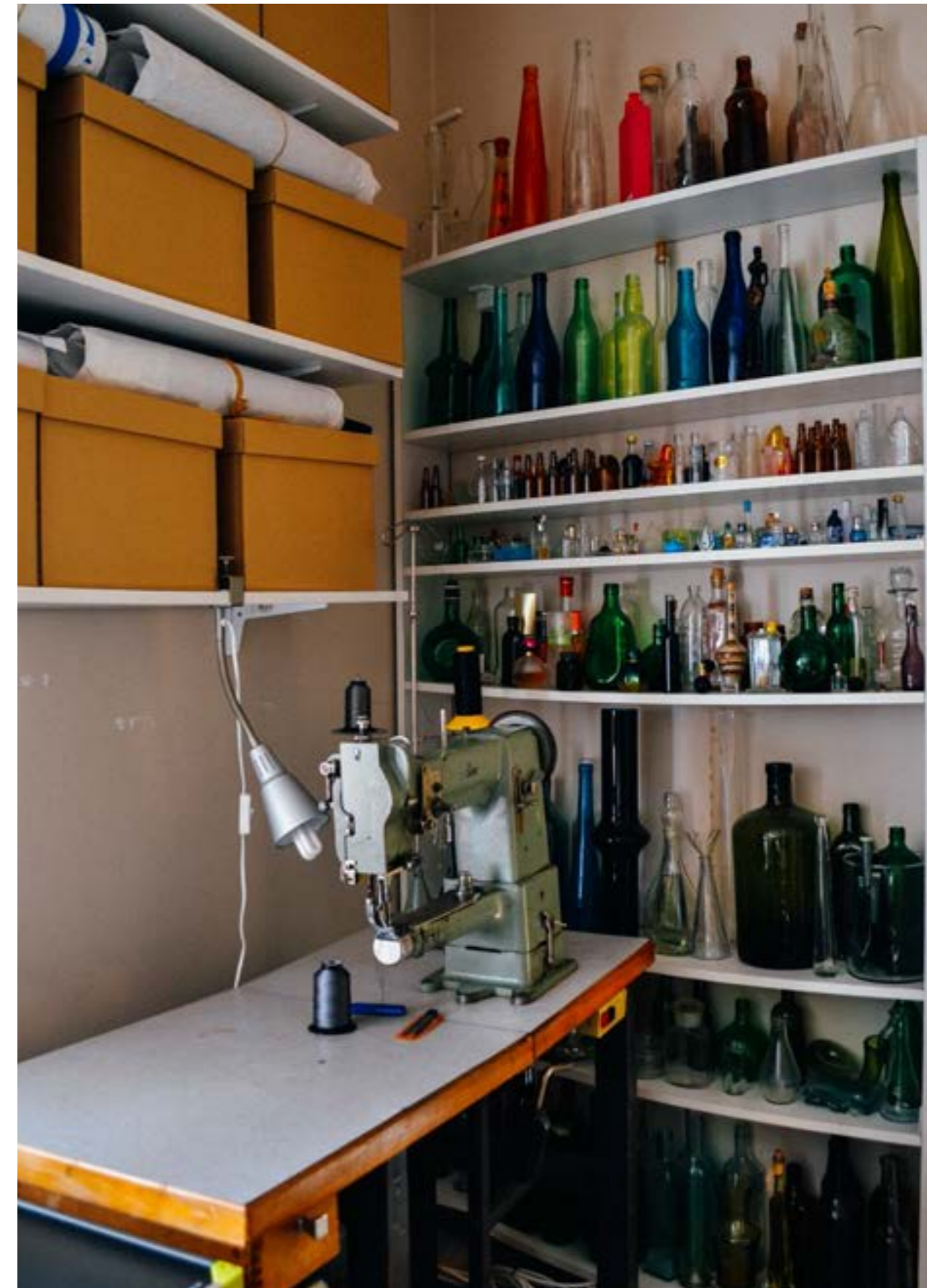
What's next?

A jövőbeli tervei között van egy nagyobb projekt megvalósítása: egy kísérleti cipő terméké fejlesztése. Természetesen emellett újabb kollektciók létrehozása és a márka minél szélesebb körben való megismertetése is a lista része. Hatalmas megtiszteltetés számára, hogy a New York-i Moma Design Store kínálatában hamarosan híres csavart tolltartói is elérhetőek lesznek.

For now in her home. She works on special projects along with orders in her workshop in Szeged. In spite of this, her brand started out in the classrooms of Moholy-Nagy University of Art in Budapest and in Laura's collegiate room.

The first step of the design process is always experimenting, followed by a mock-up, and the last step is the tryout of the material and the implementation. Laura likes to play with forms and material before the final version is chosen. When we ask her about the ideal circumstances, she says: "The ideal circumstances include calmness, light and a well-equipped studio. Of course a good state of mind and lots of energy is needed as well. As for myself, the closer the deadline, the more inspired I become."

Her future plans include a project that develops experimental shoes to products. Besides that, creating new collections and increasing the brand's popularity are on her list. It's a great honor for her brand to have her famous twisted pencil cases available at the New York Moma Design Store.

/

Sára Gulyás shoe designer

Who?

Gulyás Sára, cipőtervező

What?

Sára olyan termékeket tervez, amelyek többek, mint egyszerű tárgyak. A Pikkpack cipőmárka filozófiája a vásárló-felhasználó bevonása köré épül. A termékek megtervezésekor az a cél, hogy olyan tárgyakat alkossanak, amelyek – amennyire csak lehet – bevonják a felhasználót egy közös játékba, így segítve elő a tárgy és felhasználó közötti szoros kapcsolat kialakulását.

Where?

Van szerencséje a saját stúdiójában dolgozni, amelyet több designerrel együtt bérel a belvárosban, ez a The 9 Design Studio. Ez egy olyan közös tér, ahol több kreatív területről érkező ember dolgozik együtt és segíti, inspirálja egymást. Folyamatos a pezsgés, de a Pikkpack stúdiója ugyanakkor csendes, világos, elszeparált és nagyon alkotásra serkentő.

Sára Gulyás, shoe designer

Sára designs products, that are beyond simple objects. The Piccpack shoe brand's philosophy is based on the involvement of the purchaser. The aim of the design process is to create objects that involve the consumer in a playful way, to tighten the connection between purchaser and product.

She rents a studio with other designers at the city center, called The 9 Design Studio. It is a common place for the creative people coming from different areas to collaborate, help and inspire each other. The place is always bustling, yet Pikkpack's studio is quiet, bright, isolated and provides the perfect atmosphere for creative thinking.

www.pikkpack.com
www.facebook.com/Pikkpack

How?

Sári munkahelyét elnézve egyértelmű, hogy a Pikkpacknál szeretnek tervezetten és szervezeten dolgozni. Igaz, hogy a munkafolyamat tervezése gyakran nagyon sok időt elvesz, viszont a hatékony munka érdekében elengedhetetlen. A tervező ugyanígy viszonyul a gyakori szünetekhez és a kéréhez is. Reggeltől általában este 7-ig nyüzsg a műhely, hiszen most a márkaépítés olyan szakaszában van a brand, amely főleg a kommunikációra épül, és főleg számítógép előtt eltöltött napokat jelent. Sári mellett Halász Hanna dolgozik még a műhelyben a márka egyengetésén.

What's next?

A Pikkpack célja alapvetően egy olyan márkát felépíteni, ami fenntartja önmagát és olyan kreatív ötleteket valósít meg, amelyek inkább a terméktervezés irányába lépnek, mintsem divattermékek. A cél tehát az, hogy a cipőket designtárgyként kezeljék és közvetítsék, egy egyedi, különleges élményt adó vásárlói tapasztalattá fejlődve. Sára a Pikkpackot odáig szeretné fejleszteni, hogy egy globálisan is ismert márka legyen, amiről tudják, hogy fenntartható tervezéssel, különleges formai megoldásokkal készült termékeket gyárt.

After taking a look at Sára's workplace, it's trivial, that her brand requires thought-out and well-organized work. Even though the planning-out of the work process often takes a long time, it is inevitable for efficiency. This mentality is reflected in the designer's attitude when taking a break or drinking a cup of coffee. The studio is busy from the morning till 7 pm, because the brand-building is in the period when communication is exceedingly important, which means long days spent in front of the computer. Luckily, Hanna Halász is also working on the alignment of the brand, helping Sára at the studio.

The aim of Pikkpack is to build a brand that maintains itself and implements creative ideas that are rather close to design-, than fashion products. Therefore, Sára wants her shoes to be considered and conveyed as design objects, evolving to provide a special experience to the consumer. She desires to develop her brand that is well known for producing maintainable design, and specially formed objects to the extent of worldwide popularity.

/

Orsolya Poppre accessory designer

Who?

Poppre Orsolya, kiegészítőtervező

What?

Orsit megismerve egyértelművé vált, hogy kezei közül olyan tárgyak kerülnek ki, amiket ő is szívesen viselne, és amikben ő is komfortosan érezné magát. A kényelem és stílus egyaránt fontos a tervezésnél, márkája hívószavai a játékosság, frissesség, érzékenység, egység, erotika, szexualitás, természetesség. Fontos számára az egyensúly is, hogy harmóniában maradjon az emberrel, funkcióval, koncepcióval. Ez a teória egyszerű, letisztult, de nagyon karakteres tárgyakat eredményez.

Where?

Lakása még berendezés alatt áll, hiszen nemrég költözött be, de a kis és funkcionális tér teljes mértékben visszaadja márkája hangulatát. Itt készülnek a cipők és táskák is, sokuk a tér designjának szerves része.

Orsolya Poppre, accessory designer

After meeting Orsi, it seems obvious, that the work of her hands create objects, that she would be willing to wear, and also feel comfortable with. The two important factors for her design are convenience and style and her watchwords for the brand are playful, fresh, sensible, uniform, erotic, sexual and natural along with closed systems. Another important factor is balance, to be in harmony with people, function and conception. Her theory is quite clear-out, but it results very characteristic objects.

Her apartment is under development since she just moved in, but the small, yet very functional space for her work completely conveys the brand's image. The bags and shoes created there are an organic part of the design of the space.

How?

A tervező teljesen a maga ura, nem igazodik és nem vár senkire és semmire, hogyha az alkotásról van szó. Megteremti magának a körülményeket a munkához, alázattal és elhivatottsággal dolgozik koncepciói megvalósításán. Számára a tárgyak, megoldások, részletek modern szemléletű újragondolása a legérdekesebb téma, de a formaiságot tekintve hisz a tradíciókban.

What's next?

Éppen egy kollaboráción dolgozik a Deszka márkával, amely eddig színes plastik gördeszkákról volt híres, de Nyoszoly Kinga, a Deszka tervezője most önálló tervezésű kollekción mutatkozik majd be, melyben egy kiegészítő- és ruhakollekció fogja képviselni a Poppre-t, igazodva Orsi márkájához és a Deszka-hoz is. Készül a Poppre tavaszi kollekción is, emellett Orsi egy képzőművészeti projekten is dolgozik, de ennek részleteire még várunk kell.

Working as her own boss, she doesn't wait for anybody or anything to create. After settling the adequate circumstances and atmosphere, Orsi works humbly in determination. Though she believes in traditional forms, she finds rethinking the objects, details and accomplishments with a modern eye a highly interesting task.

At the moment she is in collaboration with Deszka, the brand famous for its colorful plastic skateboards. Deszka's designer, Kinga Nyoszoly wants to come up with an independent collection, in which a small accessory and clothing collection represents Poppre and her own brand. On the other hand, the spring collection is on its way and Orsi is working on a fine art project. We can't wait to hear the details!

/

Nori Vido architect

www.vidonori.com

www.facebook.com/vidonoricom

Who?

Vidó Nóri, építész

What?

Nóri eredetileg építész, ám a magyar design szcéna főleg különleges berendezési tárgyairól és bútorairól ismeri, melyeket az egyetem alatt kezdett el készíteni. Építészként igyekszik komplexen kezelni a tereket is, szerinte csodálatos, ha nemcsak egy pucér házat vagy lakást kap valaki, hanem az összes tárgy, ami benne van, egységként van kezelve.

Where?

Ott szokott dolgozni, ahol éppen alkalom adódik rá, nincs kialakult helyszíne. Tervezni jobban szeret külföldön vagy vidéken, ahol el tud mélyedni a munkában, és ki tud kapcsolni, illetve nem kell állandóan tárgyalásokra járkálnia.

How?

Calmness and peaceful environment are inevitable for her design process, but when she arrives to the implementation, Nóri likes the busy streets of the center of the city. It's easy to run into her in a central coffee shop, since she uses her computer for most parts of the creative process.

Nóri Vidó, architect

Nóri is an architect by profession, but the Hungarian design scene knows her for her decor objects. She endeavors to treat space in a complex way, and thinks that it is almost a miracle, if one finds an apartment in which the objects and furniture bring on a uniform appearance. "I started making furniture during university, so that once I grow up I don't have to deal with it. And all of a sudden, they came alive."

Her workplace always depends on her opportunities, she doesn't have a permanent studio. Nóri prefers to design abroad or in the countryside where she has time to be offline and doesn't have to attend conferences.

A tervezéshez elengedhetetlen a béke és nyugodt környezet, amikor a megvalósítás fázisához érkezik, jobban szereti a belváros pörgését. Nem ritka, hogy Nórival belvárosi kávézóknak is összefuthatunk, hiszen tervezési folyamatai nagyrészt számítógépén mennek végbe.

What's next?

Her plan is to continue on the path she successfully started and to design countless types of objects. Moreover, her first restaurant is just opening at Madách Square, Budapest. Her conception already won our hearts!

Szeretne továbbmenni azon az úton, amin olyan sikeresen elindult, és egyre több típusú tárgyat tervezni és gyártani. Ezenkívül most nyílik az első étterme a budapesti Madách téren, amelynek koncepciója alapján már most a rajongói vagyunk.

/

Contributors

Eniko Deri

Mit csinálsz, ha kikapcsolódásra vágysz?

Az aktív és a passzív pihenés is nagyon fontos számomra. Szóval lehet ez egy utazás, egy buli, egy saját projekt megvalósítása, de egy jó alvás is.

A saját személyiségedből mi csapódik le a munkáidban?

Igyekszem következetes lenni, de egyben szabad maradni, mind az életben, mind a munkáimban. Szeretem a letisztult dolgokat.

Hová szeretnél egyszer eljutni? (földrajzilag vagy akár elérni valamit)

Természetesen vágyom arra, hogy elismert grafikus legyek, de nagyon fontos, hogy legyen mögötte valós tartalom, teljesítmény.

Mi a terved ma estére?

A barátaimmal leszek, mostanában kevés idő jut egymásra.

Mi ösztönöz az alkotásra?

Leginkább egyfajta belső késztetés.

What do you do when you want to relax?

Active and passive relaxing are both important for me, so it could be traveling, a party, to realize my own project, or to get a good sleep.

How does your personality influence your work?

I try to be consistent and free at the same time in both my private life and my work. I like clear-out things.

Where do you want to go in the future? (either geographically, or in your work)

Obviously, I want to be a recognized graphic artist, but it is really important to have real output and content behind it.

What is your plan for tonight?

I'm going to meet my friends; we don't have too much time to do that these days.

What motivates you to create?

I have a sort of intrinsic desire.

photo by PETER JUHASZ

/

Interview

/

Plan B

Ayşe Erkmen

Ayşe Erkmenre az Istanbul Modern kiállításán figyeltünk fel, ahol 1997-es videoinstallációja látható. Isztambuli művészeti tanulmányait követően Berlinbe költözött, többnyire Berlinben és Isztambulban alkot. A róla szóló leírásokban az innovációt és a kísérletezést emelik ki gyakran, a szobor klasszikus fogalmán meglehetősen túlmutatnak munkái, a legletisztultabb formavilágú installációjánál is jól átgondolt koncepciót sejtünk. New Yorktól Új-Zélandig számos kiállításon vett részt.

Ayşe Erkmen drew our attention at the Istanbul Modern Exhibition, where his video installation from 1997 has been shown. Following his art studies in Istanbul, Erkmen moved to Berlin, and for the most part he works in these two cities. In the articles concerning his artwork, the significance of innovation and experimentation are commonly emphasized. Erkmen's installations go beyond the traditional definition of sculpture, even behind the most clear-out work, there is a deep-laid conception. His works have been exhibited from New Zealand to New York.

Van a műalkotásaidnak bármilyen funkcionálitása, vagy a látványosságra törekszel?

Nem az a céloom, hogy funkcionálisak legyenek, vagy hogy a szemet gyönyörködtessék, de előfordulhat, hogy ez mégis megtörténik, és a művem funkcionális („Warm Benches”) vagy vizuálisan nagyon megnyerő.

Milyen üzenetet közvetítesz munkáidon keresztül?

Általánosságban a művészetet magát, de a különböző műalkotások mindig más, egymástól független üzenetet közvetítenek. Remélem nem túl sokat, és nem is túl egyértelműen.

Mennyire nehéz művészként érvényesülni Németországban?

Nem túl nehéz, mivel ott különösen nyitottak az emberek a művészetek felé.

Mennyiben különbözik ettől a külföldi művészek helyzete?

A külföldi művészeket, különösen a keleti kultúrában nevelkedőket egzotikusnak találják, és naiv lelkesedéssel fogadják. Ez az egzotikum azonban hamar elszáll, ha valaki nem képes a korábbi munkái továbbfejlesztésére. (Arról nem teszek említést, amikor valaki magát az egzotikumot igyekszik eladni, az más kategória.)

Szerinted fontos befolyásoló tényező a művészet terén, hogy valaki honnan jön?

Természetesen. Ha valaki egy komoly művészeti tradíciókkal rendelkező országból

What do you think, how an artist can stand out from the crowd these days?

I still believe in “good” work!

Do your objects have any functionality or are they rather visually attractive?

They are not made to have functionality or to be visually attractive but sometimes it happens that they do have a function (“Warm Benches”) or they are very attractive to the eye.

What is their message?

Art in general, individual subjects in particular. I hope not too many or clear messages!

How hard is it to get on in Germany as an artist?

Not that hard because Germany is an extremely art engaged society.

Does it make a difference as a foreign artist?

Yes, in the beginning a foreign artist; especially one who comes from the East, is exotic, therefore welcomed with a naive enthusiasm. This feature expires very quickly when one is not strong enough to continue with good, better...best... (Here I am not including artists that sell exoticism on purpose, that’s another level.)

When it comes to art, do you think it matters where someone is coming from?

Yes of course. If you are coming from strong countries with long art traditions, like UK, US, EU...it is more likely that you

jön, mint Anglia, az Egyesült Államok vagy Európa, nagyobb az esélye a befutásra, mind művészetileg, mind gazdasági szempontból.

Van bármilyen érzelmi kötődésed a műalkotásokhoz? Nehéz elengedni a kiállított munkákat?

Attól függ, melyik munkámról van szó. Néhányhoz erősen kötődöm érzelmileg, másokat pedig szívesen elengedek a kiállításon. Valójában a legtöbb mű már nem izgat túlzottan a kiállítás után.

Sokat gondolkodsz, mielőtt elkezded az installációid kivitelezését, vagy ösztönösen dolgozol?

Sokat gondolkodom. A megérzéseimre hagyatkozva kezdem, de aztán ésszerűen igyekszem folytatni a munkát. Néha hónapokig tart, mire megszületik egy ötlet, máskor pedig roppant gyorsan elkészül minden. Az alkotás nagyon összetett folyamat tud lenni, amely rengeteg tényező bevonását igényli.

Miből merítesz inspirációt?

Főként az általam kedvelt színészekből, filmekből, dizájnól és a divatból. Különös inspirációt tud nyújtani az, ami éppen körülöttem folyik: az aktuális társadalmi és politikai hangulat.

Minden munkád egy meghatározott koncepcióra épül, a média különböző eszközeinek felhasználásával. Ezeket mondhatjuk az alkotásaid céljának, vagy inkább csak segédeszközének?

A média sok típusát csak eszközként használom a munkáimhoz, de az anya-

succeed; artistically as well as economically.

Do you have any ‘feelings’ for your objects? Is it hard to let them go when they are exhibited?

It depends on which objects they are. For some yes, I have feelings and for some others I am happy to let them go. Actually I am not that much interested anymore once they are exhibited.

Do you think a lot before you carry out an installation or do you work instinctively?

Yes I think a lot, starting instinctively continuing reasonably... Sometimes it takes months to come up with an idea, but other times a work can be made in a short time. In art there can be lots of complexities and different kinds of involvement in the making.

What inspires you?

Artists I like, films, fashion, design. I am also very much inspired by what’s going on at that moment and the social and political mood.

Your artworks are very conceptual and they include many types of media. Are they the aim or just the tools of these works?

Naturally, the many types of media are tools of the ideas and the work, but this extensive variety of materials keeps me from having a conspicuous visual style. It also gives me the freedom to work with any kind of media I like, or whatever the idea calls for. This makes my work difficult to grasp but creates surprises each time.

gok mérhetetlen változatossága különíti el a felismerhető vizuális stílustól. Ez ugyanakkor szabadságot is ad, hogy ötleteimtől vezérelve akármilyen médiaanyagot felhasználjak. Így válnak alkotásaim nehezen megragadhatóvá, és a meglepetés erejével hatnak minden alkalommal.

Műalkotásaidat megtalálhatjuk white cube kiállításokon, de kinti helyszíneken is. Tudatosan meghatározott helyszínre tervezed őket, vagy csak az elkészítés után döntesz?

Nagyon szeretem, amikor egy mű meghatározott helyszínre készül, még inkább, amikor a helyen a műalkotáson kívül nincs semmi más, semmi kívülről hozott, ezt azonban nem mindig tudom elérni. A döntés a helyszíntől függ, és attól, hogy éppen mi érdekel, min dolgozom.

Hogyan képzeljük el a műtermedet? Milyen környezetben szeretsz alkotni?

Nincs külön műtermem, mondhatni az otthonom az. Nem szeretem egy helyhez kötni a munkámat. Az általam használt változatos anyagokkal – mint a fém, bronz, műanyag, film, hang stb. – praktikusabb szakértőkkel a saját stúdiójukban dolgozni. Az alkotás korai szakaszában a magányos, csendes helyeket kedvelem.

Tehát egymagad vagy munka közben, vagy szoktad mások segítségét kérni? Masszív alkotásaidat szinte lehetetlennek tűnik egyedül kivitelezni.

Építészek, mérnökök, tudósok, szerkesztők, film- és hangstúdiók, animátorok stb. segítségét szoktam kérni. Mindig kihívás és öröm ilyen emberektől tanulni munka közben.

Your works can be seen in White Cube exhibition spaces as well as in outdoor locations. Are they made for a definite place or is it decided after the work is done?

I actually like it when a work is made for a space, even more when the sheer space is given only and nothing brought from outside, but it is not every time that I can achieve this. The decision depends on the space, and also on what I am interested in or what I am working on at that point.

What is your studio like? Which atmosphere do you prefer for working?

I don't have a studio, I live in a studio. I don't like being dependent on one place for working. With the large variety of material that I am using, like metal, bronze, plastic, film, sound, installation, etc. it is more practical to work with professionals, in their own studios. I prefer a lonely atmosphere for myself in the early process of working.

Do you work alone or do you get help from others? Your artworks are massive, it seems impossible to implement all of it by yourself.

Yes I get help from others, architects, engineers, scientists, constructors, film and sound studios, animators, etc.. It is a challenge each time and great pleasure to work with and profit from the knowledge of these people.

What about your family roots? Are your parents artists as well?

No, there are no artists in my family except for a few cousins who are actors. My father was a judge and afterwards a lawyer and

És mi a helyzet a családdal? A szüleid is művészek?

Nem, nincsenek művészek a családomban, leszámítva pár színész unokatestvért. Édesapám először bíró, majd ügyvéd volt, édesanyám pedig egy nagyon kreatív háziasszony. A nagymamám szabó volt.

Napjainkban rengeteg alkotás kapja a „névtelen” címet, de te mindig mély, jelentős nevet adsz installációidnak. Mi a célod ezekkel az elgondolkodtató címekkel?

Kezdetől fogva adtam nevet a műalkotásaimnak, bár ezt néha órákig tartó gondolkodás előzi meg, de szeretném folytatni. Nem feltétlenül az a cél, hogy a cím leírja a mű lényegét, hanem hogy valami ötletet, útmutatást adjon, vagy éppen félrevezessen – ez az alkotástól függ. Így szinte a címek maguk is műalkotásokká válnak.

my mother was a very creative housewife. My grandmother was a tailor.

These days we see a lot of artworks titled with the word 'untitled' but your installations have deep, meaningful names. What is your goal with these impressive titles?

I started out by naming my artworks and I continue doing so, although most of the time it takes long hours of thinking to be able to come up with a title. I don't necessarily want the titles to describe the work, but just to give some clue, guidance or misguidance depending on the work, in a very indirect way. Therefore the titles also become almost an artwork on their own.

/

Contributors

Laura Tegely

Mi az aktuális inspirációd?

Kollázsok, pl. a kortárs Raphael Danke vagy Yann Faucon munkái.

Mivel lehet feldobni téged?

A szabadság szórakoztat, amit akkor élek meg, amikor magam rendelkezem az időmmel.

Miért szeretsz Londonban dolgozni?

Az inspiráció- és információáradat miatt, amivel találkozom nap mint nap az utcán, a kiállításokon, a munkákon.

Mikor és minek a hatására döntöttél úgy, hogy kiköltözöl? Mi inspirált erre?

Az egyetlen egyetemi szintű sminkképzés ösztökélt a kiköltözésre, amely a London College of Fashion neves intézményében van. Érdekelt az oktatási rendszer, mivel magam is dolgozom a mai napig a Krea Kortárs Művészeti Iskolában mint a smink szak egyik szakvezetője. Az a motiváció, hogy egyre többet tudjak a szakmáról és annak oktatásáról, lendületesen lökdös ki a nagyvilágba.

Mi akartál lenni gyerekként? Mi volt a legnagyobb álmod?

Minden vonzott, ami a szépségről és látványról szólt. Így jutottam el a királylánytól a jelmeztervezőn át a sminkmesterségig.

What is your current inspiration?

Collages such as the contemporary Raphael Danke's or Yann Faucon's works.

What cheers you up?

I enjoy freedom, which means that I can command my own time.

Why do you like working in London?

I love the city's flow of inspiration and information that I see on the streets, at the exhibitions and in the jobs from day to day.

When and why have you decided to move there? What was your inspiration?

The only academic make up artist course motivated me to move abroad, which is in London College of Fashion. I was interested in their educational system, because I work as a leader of the make up course in Krea Contemporary Arts Institute. My desire to get to know more and more about this profession drives me out to the world.

What did you want to be when you were a child? What was your biggest dream?

I was attracted to everything what was beauty and view. This is how I arrived from princess through costume designer to make up artist.

photo by GYORGY KAROLYI

/

Masters

Pál Koós
Péter Pozsár
József Tasnádi
Bálint Veres

Mindannyian hallottunk már fiatal tehetségekről szóló sikertörténeteket, tanúi voltunk hihetetlen karrierek születésének, és bölögattunk elismerően egy-egy alkotó műveit láttán. A támogató személyek és intézmények névsorából azonban legtöbbször az egyetem neve marad meg számunkra, mely a sok fejlődés, siker, kudarc és stílusbeli csiszolódás színhelye. Belesünk az egyik legelismertebb magyar művészeti egyetem, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem falai közé, hogy a mindennapos harcok legközelebbi tanúinak, az egyetem oktatóinak szemszögéből is megismerhessük mindezeket.

We've all heard the success stories of young talents, witnessed the birth of incredible careers and nodded approvingly at the work of artists. But out of all the supportive people and institutions in the background the one name that we remember is the university, the scene of the development, success, failure and the style-polishing process. We look inside the walls of one of the most famous Hungarian art schools, the Moholy-Nagy University of Art and Design. We can't wait to see the university's everyday battles in the biggest insiders, the lecturers' perspective.

"I have my own definition of talent: true talent is someone that can take advantage of it."

Pál Koós

/

"The key is good cooperation and to hit the right note with students to inspire them, because they are almost experts, but they don't know it."

Péter Pozsár

/

"Talent generally depends (and in my opinion it's unattached to the age) on the ability to reflect convincingly to current circumstances."

József Tasnádi

/

'What rules lead us to "good art" and "good taste"?'

Bálint Veres

/

Interview with Pál Koós, deputy head of the Design Institute Moholy-Nagy University of Art and Design.

Új pozícióba kerültél az egyetemen. Mennyire kell emiatt máshogyan viselkedni a diákokkal?

Amikor elkezdtem tanítani, jó pár évvel ezelőtt, akkor volt néhány axiómám azzal kapcsolatban, hogy hogyan kell együttműködni a diákokkal. A teljes egyenrangúságban hiszek. Inkább objektívet kellett most váltanom, az elmúlt években arra voltam ráállítva, hogy a Formatervező Tanszék szakmai érdekeit képviseljem. Most ezt a palettát ki kell szélesíteni, több terület irányába.

Van valami specialitása annak, hogy miként oktat valaki egy művészeti egyetemen?

Azt gondolom, hogy mindenütt egyféleképpen kellene tanítani. Nagyon sok tanítványunk jön bölcsészkarokról, a Műegyetemről, és ők értékelik ezt a bensőséges kommunikációt. Tavaly nyáron a Formatervező Tanszék megfogalmazott egy szlogent, mely sűrítve kifejezi az oktatással, a tartalomátadással és tartalom-létrehozással kapcsolatos filozófiáját: Játsszunk komolyan! Azt gondoljuk, hogy a gamification módszertanára építkezve működtetni lehet egy olyan oktatást, ahol a tudás megszerzése nem munka, hanem játék, de ennek eredményei „véresen” komolyak. Ebből elég jól következtethető, hogy mi milyen tanár-diák viszonyra, milyen együttműködési formákra és milyen eredményekre gondolunk. Az elmúlt egy év teljesen igazolta az előzetes elképzeléseinket.

Mennyire szabad egy oktató az egyetemen?

A tanszéki viszonyokról tudok beszélni. Nálunk ez úgy van, hogy általános alapelvekben van egy konszenzus. A konzultációkon az oktató az úr. A szemeszter végén van egy kiértékelés, de menetközbeni be-

You have a different position at the university now. How does it affect your relationship with the students?

Many years ago, when I started teaching I had some axioms concerning the collaboration with students. I believe in absolute equality. I have to change my objective now, because I was obliged to represent the Product Design Department in the past years, and now I have to widen this palette, towards several fields.

Is there a special method for teaching at an art school?

I think that there should be one method of teaching everywhere. Many of our students come from the arts department, or BME and they really appreciate this inward communication at MOME. Last summer the Product Design Department worded a slogan that expresses its philosophy concerning education, content-conveyance and content-creation: Let's play hard! In the gamification-based education the way students acquire knowledge is not work, but a game, only its result is "bloody" serious. This might help to understand what the student-teacher relationship is like and what sort of cooperation and achievements are we talking about. The past year only underpinned our previous assumptions.

How free are lecturers in their work at MOME?

I can talk about our department in which there's a consensus regarding basic principles. During consultations the lecturer is the boss. There's an evaluation at the end of each semester, but no chip in until then. Trust towards lecturers and students is 100%.

leszólás nincs. A kollégák és a diákok felé teljes a bizalom.

Ez a közös értékelés a tanári karral vagy a diákokkal történik?

A munkák kapcsán van egy közös kiértékelés, majd egy tanszéki megbeszélés a tanári karral. Az elmúlt két évben sikerült azt bevezetni – ugye tanszékvezető voltam a Formatervező Tanszéken –, hogy a félévek végén minden diákot összehívtam, és egy fórumot tartottunk arról, hogy milyen volt a szemeszter. A múlt félévben felmerült például, hogy milyen jó lenne, ha a diákok témákat választhatnának, és most már választhattak is.

Mennyire számít, hogy a diákok milyen kulturális háttérrel, tudással, szabadidővel érkeznek?

Nagyon. Felhalmozódott a tapasztalat, hogy milyen emberekre számítnak a szakon, már van egy képünk erről. Nagyon leegyszerűsítve: magas általános műveltséggel rendelkező, nyitott személyiségű, motivált és kommunikatív embereket várunk. Az elmúlt években látszik, hogy az ilyen szemmel szűrt diákok hogyan működnek. Szintén érdekes, hogy idén a felvételin csapatmunkában felvételítettük a diákokat. Az együttműködési képességük is mérhető ezzel.

Nehéz elképzelni, hogy a tehetséget hogyan lehet felismerni ezen a ponton.

Nem hiszek az „egyentehetségben”. Ilyen nincs, hogy van egy sablon, és azzal – mint az almákat – lehet méregetni, és amelyik átmegy a rostán, az tehetséges. Nekünk elég empátikusnak kell lennünk, és meg kell értenünk, hogy a másikban mi

Does this evaluation take place with the teaching staff or with the students?

There is a common evaluation concerning the works and then a departure discussion with the teaching staff. We successfully initiated - as I was the head of Product Design Department - to gather every student at the end of each semester and hold a panel discussion about it. For example, last year the idea came up that students should chose topics, and this year they already had the chance to do so.

To what extent do the students' cultural background, knowledge and free time matter?

These factors matter a lot. Through the years our expectation took shape. To keep it simple: we are looking for well-educated, open-minded, motivated and communicative people. The ability to collaborate is also very important, at this year's preliminary we examined students in teamwork which easily shows this feature.

It's hard to imagine how talent can be discovered at this point.

I don't believe in "unitalent". Using a template to decide whether one is talented enough or not is like deciding if an apple is tasty by measuring its kilos. We need to be very empathic and see what values of the people can be unwrapped to help this profession. I have my own definition of talent: true talent is someone that can take advantage of it. I don't believe in immature talent.

Does the teacher have the chance to follow the development of students even after school?

az az érték, ami később kibontható, és ehhez a szakmához kell. Nekem a tehetséggel kapcsolatban van egy meghatározásom. Az az igazi tehetség, aki azt érvényesíteni is tudja. Nem hiszek a meg nem értett tehetségben.

Megvan a lehetősége az oktatónak, hogy ezt a fejlődést kövesse, akár az iskola után is?

Nagyon jó a kapcsolatunk a volt diákokkal. 2000 óta tudom követni, hogy az első diákjaim, bizonyos típusúak, bizonyos munkákkal, képességgel, kapcsolatrendszerrel hova jutnak. Ebből következően már van egy sejtésem arról, hogy a hasonló típusúakkal mi történhet majd.

Úgy tűnik, hogy sok olyan kezdeményezésben benne vagy, amely tanszékeket köt össze, vagy amely inkubációs jellegű. Ez már ennek a tudásnak az eredménye?

Itt konkrétan említhetjük a MOME+ programot. Schmidt Andreával 3-4 éve indítottunk egy kurzust, ez volt a Túl az ötleten. Ez abból született többek között, hogy a felvételi interjúkon beszélgettünk a diákokkal, és általános kérdésként fogalmazódott meg: Hogyan képzeled el a jövődet tíz év múlva? Arra figyeltünk fel, hogy az interjún szereplő diákok 90%-a úgy képzelte el, hogy kollégákkal, tervezőkkel, páran a saját stúdiójukban dolgoznak és egy vállalkozást visznek. Azt látni lehetett, hogy ezzel foglalkozni kell. A diákokat el kell látni olyan információkkal, amelyek ebben segítik őket. Ha ezt nem kapják meg, akkor állandó rossz érzésük lehet, mivel bekerültek egy egyetemre, amire nagyon vágytak, és hosszabb távra mégsem kapnak ebben hathatós segítséget. A másik, hogy az egyetem kutatásfejlesztési potenciálját is növelheti.

Our relationship with graduated students is excellent. I've been following my first students since 2000, and saw where they went and ended up with certain jobs, skills and connections. From their experience I try to predict the future of similar students.

It looks like you're part of several initiatives that connect departures or operates as an incubator. Is this the result of this knowledge?

Here I need to mention the MOME+ program. We started the Beyond idea course with Andrea Schmidt. The idea came from the preliminaries where we asked how students imagine themselves ten years later. We noticed that 90% of them said they'd be working with colleagues and designers, some of them in their own studios, leading their own enterprise. We knew that we have to deal with this and provide the information needed for students. If they don't get it they might have that bad feeling that they got into the university they wanted, but it's not as beneficial as they expected on the long run. It would also increase the university's potential for research development.

There are two kinds of demand: one is that university should prepare students for the future and another is that it should create situations that aren't exactly like the market, rather shopworks. Do these two versions exclude each other?

Absolutely not! When we lead a design task with an external partner, it's easy to see how a firm works. But this is not a "bloody" competitive situation, the client knows that students make mistakes. However they need to start flying with their own wings once; and those wings better be strong. Sometimes

Kétféle igény mutatkozik szerintem, az egyik, hogy az egyetem készítse fel a jövőre a diákokat, a másik pedig, hogy olyan helyzetet teremtsen, amely még nem teljesen piaci, inkább egy műhelymunka. Ezek nem zárják ki akkor egymást?

Abszolút nem! Amikor nálunk egy külső partnerrel viszünk egy tervezési feladatot, akkor lehet látni, hogy egy cég miként gondolkodik. Ám ez nem egy véres versenyhelyzet, udvarias a megrendelő, tudja, hogy hibázhatnak a diákok. De valamikor saját szárnyra kell kapniuk, csak akkor a szárnynak erősnek kell lenni. Nehéz eldönteni, hogy hol van a határ, meddig kell segíteni.

Van olyan helyzet, hogy az oktató és a hallgató között munkakapcsolat alakul ki?

Igen, a hivatalos oktatásban is van olyan, hogy bizonyos határidők miatt nem tudunk valamit kiadni tervezési feladatnak, akkor alakítunk egy munkacsapatot, ahol egy tanár 3-4 diákkal dolgozik. Itt jobban modellezve van a valódi céges helyzet. Egyébként sok olyan designcéget ismerek, ahol volt diákok és tanárok együtt dolgoznak, ez teljesen természetes.

Lennél megint diák?

Lennék, sőt, folyamatosan irigykedem. 1997-ben diplomáztam, nekünk akkor még csak egyetlen számítógép volt az oktatási titkárnál. Mikor később benéztem ide, és láttam, hogy itt egy komplett számítógépterem van, akkor irigy lettem; aztán megint, mikor Stefan Lengyel tanszékvezető lett. Ugyanez történt szinte, amikor két éve diplomázott diákok bekerültek tanítani, és csillogó szemmel mondják, hogy „Te Pali, hát ez nagyon jó!” Folyamatos fejlődés látszik.

it's hard to decide to what extent should we help.

Do work-relationships exist between teachers and students?

Yes, even in official education sometimes we cannot give something to the designer tasks because of the certain deadlines and we create work teams in which one teacher works with 3-4 students. It's a model of a real firm's operation. By the way, I know a lot of design companies in which graduated students and teachers work together, it's totally natural.

Would you like to be a student again?

Yes, I'm jealous all the time! I graduated in 1997, and we only had one computer at the educational secretary's. I became very jealous when I saw that now they have a complete computer room. Then again, when Stefan Lengyel became the head of the department. The same happened when the ex-students, who only graduated two years ago become teachers and they say "Pali, this is really good!" with starry eyes. Persistent development seems to happen.

/

Péter Pozsár is not only an architect, but founder of the HelloWood fine art festival and lecturer at Moholy-Nagy University of Art and Design.

Pozsár Péter építész, a Hello Wood képzőművészeti fesztivál alapítója, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem oktatója.

Diákjaival való kapcsolatáról és a siker esszenciájáról kérdeztük, hogy betekintést nyerjünk egy olyan rendszer működésébe, aminek a magyar képzőművészet számos nevet köszönhet.

Mi a legnagyobb, diákjaihoz kapcsolódó sikeresztori?

2010-ben résztvett nyertünk a koppenhágai Wood fesztiválra, 2014-ben pedig a norvégiai Bergenben megrendezett Wood fesztiválra, ahová két diákom kiutazott és fantasztikus installációt épített. Ezenkívül sikerként tekintek minden olyan önálló kreatív kezdeményezésükre, amiről azt gondolom, talán én is motiválója lehettem pl. a Wood fesztiválon való részvétellel vagy a kurzus alatti konzultációinkkal.

Szokta érezni, hogy valaki nagy sikereket fog elérni a szakmában?

Igen. Azt hiszem a legfontosabb, hogy kölcsönös tisztelettel viszonyuljunk egymáshoz, hiszen hamarosan kollégákat köszönhetünk. Szerintem a diákok érzik, ha figyelnek rájuk, és azt is, hogyan viszonyulunk hozzájuk. Legtöbbször lehet érezni, ki az aki erős karakter, és kikben vannak meg azok a képességek, amelyek okán igazán sikeresek lehetnek. De persze mindig vannak tévedések pozitív és negatív irányban is.

Mi kellene ahhoz, hogy sok magyar szakember ne menjen külföldre?

Szerintem a legnagyobb hiányosság a tervezhetőség, a perspektíva hiánya. Ezt kellene megteremteni, hogy a pályakezdők

Péter Pozsár is not only an architect, but founder of the HelloWood fine art festival and lecturer at Moholy Nagy University of Art and Design.

Asking him about his relationship with students and the essence of success helped us to gain insight to the operation of a system that already produced so many names for the Hungarian fine art world.

What is your favorite success story of your students?

We were invited to take part in the Wood festival in 2010 in Copenhagen, as well as in 2014 in Bergen, Norway. Two of my students participated in the latter and built fantastic installations! Besides, I consider every creative initiation a success, that I feel I might have inspired through the Wood festival or consultations during the courses.

Can you instinctively predict whether one will be successful in the profession or not? Yes. I think the most important thing is to mutually respect each other, because students soon become colleagues. I think they feel the attention and attitude towards them which is so determining. Most of the time it is also easy to see which one of them has a strong character and who has skills that can help them earn success. But of course, negative or positive miscalculations do happen.

What do you think would be necessary for the Hungarian experts to stay in their home country instead of working abroad?

I think that its inevitable to create some perspective and prospect for the future, and to eliminate the lack of planning. The entrants need to see that it is possi-

érezhessék, hogy kitartó munkával megvan az esély a folyamatos előrelépésre, ezenkívül pedig sok első fecskére van szükség ahhoz, hogy a külföldön próbálkozók érezzék: itthon is meg lehet csinálni. A global world egyik nagy előnye, hogy a lokáció vagy a periférián levés sok szempontból egyre inkább lényegtelenné vagy másodlagossá válik, azaz innen indulva sem kerülünk hátrányba, sőt a lokalitás előnnyé, sajátos ízzé, különös és egyedi látásmóddá érhet.

Ad tanácsot diákjainak a hatáskörén kívül eső ügyekben is, ami nem a tárgyhöz kapcsolódik?

Igen, igyekszem, remélem, csak akkor, ha kérdeznak. A kompetencia kérdése nagyon fontos, és ezt tanulni kell, én még csak négy-öt éve tanítok, de fontos érezni, mikor, kinek, miben és hogyan lehet segíteni, tanácsot adni.

Elég gyakori kérdés: nagy vonalakban mi kell ahhoz, hogy valakit felvegyenek a MOME-ra? Sok tévhit van ezzel kapcsolatban.

Én azt szoktam mondani, hogy a MOME-ra bárkit felvehetnek, és hogy annyira mindenki meg tud tanulni rajzolni, mert nekem is sikerült! De nem ez a lényeg, a motiváció a legfontosabb: ha valaki nem elkötelezett, hiába tanul meg rajzolni, talán jobb is, ha nem jelentkezik vagy esetleg vár, hogy megérjen a gondolat vagy az akarat. Ha elszánt és tudja, hogy mivel akarja leélni az életét, meg fog történni amire vágyik.

Milyen cél érdekében szerveződött anno a Hello Wood? Ma mi a célja?

Ma a cél, hogy az alkotáson keresztül olyan tapasztalatokra tegyünk szert, melyekre a hagyományos egyetemi környezetben

ble to gradually move up the ladder if they are determined. One of the advantages of the global world is that location or being at the periphery becomes more and more irrelevant or secondary and does not handicap the fledgling. Moreover, a special location can develop unique taste and exotic perception.

Do you give advice to your students in subjects that are out of your sphere of action? Yes, hopefully only when they ask! The competence is inevitable in this profession, and even though I've only been teaching for four-five years, I'm trying to acquire it and see how and when to give advice to students.

This question is probably commonly asked, but there are so many misbeliefs regarding it: what do you think is essential for students to be accepted to Moholy-Nagy University of Art and Design?

I always say that anyone could be accepted and could learn drawing, because I did it somehow too! The main point is, however to have strong motivation. If one isn't determined it's better not to apply or wait until the desire and thoughts mature. If students are motivated and they know how they want to spend their life, they will eventually get what they want.

What was the purpose of the Hello Wood when it started? What is the purpose today?

Today the aim is to gain experiences through the creations that we could not get, or only partly get from the traditional environment of the university. Other than that, the goal is to build connections between the leaders of the groups and the attend-

nem vagy csak részben lenne lehetőségünk. Cél, hogy a részt vevő csoportvezetők és hallgatók egy különleges kapcsolati tőkére telessenek szert és cél, hogy ezt használni is tudják. Cél, hogy a hazai diákok megtapasztalhassák, hogy a világ minden pontjáról érkező hallgatók milyen képességekkel és felkészültséggel rendelkeznek, és hogy ehhez képest nekik milyen lehetőségek és erényeik vannak.

Véleménye szerint mi a leginspirálóbb közeg a diákoknak az alkotáshoz?

Sokféle inspiráló környezet lehet, talán a Hello Wood is ilyen. A kiszakadás, az elvonulás szerintem lehetőség arra, hogy másképpen, másra és másokra figyeljünk, koncentráljunk, és a figyelés ilyen formáját is megtapasztalhassuk. Fontosak a személyek is, akik személyesen képesek motiválni vagy irányt és utat mutatni. Elavult dolognak hangzik, de ma talán nagyobb szükség van erre, mint valaha.

Diákjaival egy félévben egy adott projekten dolgoznak? Miből áll egy félév?

A félév minden alkalommal a formaképzésre koncentrálnak. Szigorúan funkciómentesen. Ez nehézség, de úgy érzem, felszabadítja a diákokat, hiszen nem "ÉPÍTÉSZETET" kell csinálniuk, csak játszani. Érdekes, hogy az a frissesség és bátorság, ami ezeket a formai kísérleteket többnyire jellemzi, milyen nehezen épül be az építészeti feladatokba. Sokszor tettünk már rá kísérletet, hogy az építészeti feladattal kapcsolatba hozzuk a formatan-tematikát, többnyire nehézségbe ütköztünk.

A félév során egy adott formai probléma körül mozgunk, a féléveknek tematikája vagy inkább laza címe van, amit ha ko-

ees that can benefit them later. It is also important that local students acknowledge the skills and preparedness of others arriving from all parts of the world, so they can estimate their chances and talents.

In your opinion, what is the most inspiring environment for students to create?

There are many kinds, maybe Hello Wood is one of them. Detachment is an opportunity to pay attention to different subjects in a different manner; it's useful to experience different forms of concentration. And this might sound obsolete, but nowadays there is certainly a need for mentors who can personally motivate students and shepherd them towards the right direction.

You are working on a project with the students for one semester. What is a semester like?

Every semester focuses on form construction, strictly without looking for function. This is a hardship, but it liberates students since they don't do "ARCHITECTURE", but they play. It is funny how the freshness and braveness that commonly features these tasks is extremely hard to be built in the architectural challenges. Each time we attempt to connect architecture with form studies we find ourselves facing hardships.

During a semester we concentrate on a particular problem of form. Every semester has a topic, or a title which - if the students take it seriously - can result in impressive discoveries. Later they can even use these experiences to solve serious architectural problems. At the beginning of the semester the goal is to construct a form, then the development and bringing the cre-

molyan vesz a hallgató, szerintem elég messze is eljuthat. Olyan tapasztalatokat gyűjthet, amiket később a nagybetűs építészeti projekteken is simán felhasználhat. A félév során először jellemzően egy elem megkonstruálása a cél, majd ezek sorolása, fejlesztése, viszonyba hozása a feladat. A félév utolsó harmada pedig az anyagválasztásról és a csomópontok kialakításáról szól.

Általánosságban mi az a tényező, ami esetleg akadályozza őket egyes projektek megvalósításában?

Az akadályoztatásnak sok minden lehet az oka: a sok tennivaló, iskolai elfoglaltság, privátban vállalt munka a sulis mellett, a linkségről nem is beszélve, de ezek szerintem valójában többnyire következmények vagy kifogások. A jó együttműködés és a közös hangnem megtalálása a lényeg. Ha megtalálom a hangot az osztállyal, nyert ügyem van, de ehhez nekem is nagyon ott kell lennem. A diákok gyakorlatilag kész szakemberek, csak még nem tudják. Nem tudják (ahogy én sem tudtam) elképzelni, hogy pár év és valóban együtt fogunk dolgozni. Fontos, hogy a tanár is ott legyen. Nagyon egyszerű a képlet: azok a félévek, ahol zavartalanul és következetesen jelen tudtam lenni, kiemelkedő sikereket hoztak, azok, ahol bizonyos okok miatt kevésbé tudtam a diákjaimra figyelni, gyengébben sikerültek. Az emberanyag kb. minden évben nagyjából ugyanolyan. Ha le tudom őket kötni, és fel tudom kelteni és fenn tudom tartani az érdeklődést, akkor siker.

A szakmai tudás elsajátításán kívül ad tanácsokat a diákjainak a szakmában való

atons into relation with each other. The last third of the semester is about choosing the material and creating meeting-points.

What are frequent factors that obstruct students to implement their projects?

There can be many reasons; from school tasks and working to being neglectful, but in my view these are rather consequences or excuses. The key is good cooperation and to hit the right note with students to inspire them, because they are almost experts, but they don't know it, and can't imagine (I couldn't either!) that in a couple years we could work together. It is very important for the teacher to be there; I learnt this from my own teaching experience. The formula is easy: in semesters when devotedly helped students, outstanding successes came, but when for some reason, I was only able to pay less attention to them, the results were weaker as well. Therefore, since students arrive almost at the same level every year, the success really depends on whether I draw and engage their attention, or not.

What do students need to learn along with the professional knowledge to get along? What is your advice for them?

School - this is a general criteria, not only for Moholy-Nagy University of Art and Design and not only for Hungary - does not prepare students for reality. The attainable knowledge and its structure has completely changed, and for slowly moving systems, such as universities it is not easy to follow these changes. It's the teachers' and students' responsibility to adopt and sense this interference and create strategies in order to solve it. I never thought

boldoguláshoz? Mit kell még megtanulni ahhoz, hogy valaki érvényesüljön?

Hát... mindent! Az iskola – és ez nem a mi sulink kritikája, sokkal inkább általános tünet – nem vagy nem teljesen a valóságra készít fel, és ez a probléma még csak nem is magyar sajátosság. Az elérhető tudás és annak szerkezete teljesen megváltozott, és a lassan mozgó rendszerek (pl. az egyetemek) véleményem szerint ezt nehezen és csak részben képesek követni. A tanárok és a diákok felelőssége is, hogy ezt az interferenciát érzékeljék, és a megoldáshoz stratégiákat, terveket és képességeket vázoljanak, adjanak és tanuljanak. Ma igazán aktuális az a mondás, hogy a tanár éppúgy tanul a gyerekektől, mint azok tőle. Soha nem hittem volna, hogy ezt egyszer leírom, de a figyelem, a türelem, a tisztelet és a másokra tisztán szánt idő kulcsfogalmak és örök értékek.

Hogyan lehet ösztönözni valakit a feladatokban való aktív részvételre? Vannak erre módszerei?

Egy ilyen szenzitív környezetben erős lenne – pláne alig négy-öt év tapasztalattal – pedagógiai rutinról, pozitív, negatív motivációkról beszélni. Érzem, hogy ezek léteznek, és figyelem is a diákokat, mire hogyan reagálnak, de azt hiszem, mindennél fontosabb, hogy te tanárként motivált és hiteles legyél. Ha ezek megvannak, akkor kb. mindegy mit csinálsz, link ellenállók mindig lesznek, akik ha az említett két pontot hozod, gyakran meglepnek a legjobb féléves projekttel és a barátságukkal. Mellesleg ez az, ami a sikerélményt jelenti számomra a tanításban.

I would say this, but teachers learn from students just as students learn from them. Attention, patience and respect are key values.

Are there methods for motivating students to participate more actively in the challenges?

After four-five years of teaching in a sensitive environment like this I find it too strong to talk about positive and negative motivation. I sense that it exists and I try to examine how students react, but I think the most important for the teacher is to be motivated and authentic. If you have these two it doesn't really matter what you do; the most neglectful students will surprise you with the best semester project, or their friendship. By the way, I think that this is what makes one successful in this profession.

/

József Tasnádi has been teaching at MOME since 2008. He is an addicted researcher of the connection between information and artistic expressions, information and aesthetics, information and philosophy.

Tasnádi József 2008 óta a MOME Média Intézetének oktatója. Az információ és a művészi kifejezésformák, az információ és az esztétika, az információ és a filozófia kapcsolatainak elkötelezett kutatója.

Előfordul, hogy Ön is tanul a diákjaitól?

Folyamatosan. Azt, hogy miként fogadjam el a világot, amelyben élek.

Hogyan lehet ösztönözni valakit?

A művészet szubjektív és emocionális dolog, amelyben a bizonytalanság makacs kísérőként van jelen. Az oktatás a bizonytalanság megszüntetésére tett (újabb és újabb) kísérletként is értelmezhető. Amennyiben a bizonytalanság – időleges – szüneteltetése sikerül, az mindig ösztönző. Nyilván elegendhetetlen, hogy a tanár maga is leküzdje önnön bizonytalanságait. Ebben leginkább a tapasztalat lehet segítségére.

Lát különbséget a különböző kulturális közegből érkező diákok munkája között?

A jelentkezők magas elvárásokkal és a siker reményében, többnyire azonban olyan prekoncepciókkal és attitűdökkel érkeznek az iskolába, amelyekről kinél előbb, kinél utóbb kiderül, hogy az „otthonról” hozott rutinok csak részben érvényesek. Az iskola dolga az, hogy ezeket az attitűdöket koradekváttá tegye, minőség szempontjából kiegyenlítse őket.

Szokott pozitív megkülönböztetésben részesíteni diákokat?

A tanár a gyengébben teljesítő diákkal többet, a jól „tanulóval” természetesen kevesebbet foglalkozik. Tulajdonképpen mindkettőt pozitív megkülönböztetésben

József Tasnádi has been teaching at MOME since 2008. He is an addicted researcher of the connection between information and artistic expressions, information and aesthetics, information and philosophy.

Does it happen that You learn from Your students as well?

Continuously. For example the method of accepting the world where I live.

How is it possible to inspire someone?

Art is a subjective and emotional thing, in which insecurity exists as a tough accompany. Education can be translated as a continual experiment to terminate this insecurity. If this experiment succeeds, that's always inspiring. Obviously it is essential that the teacher can conquer his/her own insecurities. In this fight experience is the biggest help.

Do You see difference between the work of students from different cultures?

Applicants arrive to the school with high requirements and the hope of success. It turns out very fast about their preconceptions and attitude, that these routines from home are just partially valid. The function of the school is to make these attitudes age adequate, equalize them from quality perspective.

Do You usually use positive distinction?

Teachers naturally care more about students with lower performance than the ones with good routine. As a matter of fact professors use positive distinction for both type according to the current state, the capacity of the student. Since performance gener-

részesíti, annak megfelelően, hogy az illető éppen milyen állapotban van, milyen a teljesítménye. Mivel a teljesítmény általában nem állandó minőségű, konkrétan pedig a feladattal kialakuló viszonytól függ, előfordul, hogy a hallgató többször is kikerül a jótanuló kategóriából, és fordítva. Így előbb-utóbb mindkét irányú pozitív diszkriminációban részesülni fog.

Mi az oktatási filozófiája?

A tanítás nem megélhetési kérdés.

Rendszerint mikor, minek hatására válik nyilvánvalóvá, hogy valaki kimagaslóan tehetséges?

A tehetség mértéke (értéke) kontextusfüggő. Utaltam már arra, hogy a művészet szubjektív és emocionális alapon ítéltetik meg, így a tehetség is. Elképzelhető, hogy valakit szűkebb környezete tehetségtelennek tart, egy másik (tágabb, későbbi) kontextusban a vélemény az ellenkezőjére módosulhat. Arra is van példa, hogy valaki egy ideig tehetségesnek minősül, aztán a közeg vagy az értékítélet megváltozásával „lefokozódik”. A tehetség általában attól tűnik tehetségnek (és ez szerintem korfüggetlen jelenség), hogy mennyire képes meggyőzően reflektálni azokra a körülményekre, amelyek közepette éppen megnyilvánul. Fontos továbbá az, hogy megnyilvánulhasson, hogy fórumot kapjon. Az iskola például egy ilyen fórum.

A tehetség vagy a szorgalom a fontosabb a szakmai érvényesülés szempontjából?

A szorgalom (a munka) az, amely révén a tehetség léte egyáltalán bizonyítást nyerhet. A szorgalom a tehetség immanenciája. Mindkettő valami belső készítés következménye. Együttesen hozzák létre és mu-

ally doesn't have a stable quality, what is more depends on the evolving relation with that exact task; it's a well-known thing that somebody falls out from the excellent category and vice versa. Like this sooner or later everybody gets both kind of positive distinction.

What is the philosophy of educational?

That teaching can't be dependent of living.

When and from which effect does usually turn out that somebody is surpassingly talented?

Measure (value) of talent depends on the context. I've already mentioned that art is judged upon subjective and emotional basis just like talent. It's possible that somebody is untalented according to the proper milieu but in a wider context this opinion will be modified into the opposite direction. There are several examples when the person seems to be talented but with the changing of the context or the values the appreciation starts to decrease. Talent generally depends (and in my opinion it's unattached to the age) on the ability to reflect convincingly to current circumstances. Actually manifestation, getting a forum is really important. For example school is a suitable forum for this.

Talent or diligence is more important to show up in this industry?

Diligence (work) is the thing that can prove talent. Diligence is the immanention of talent. Both of them is the consequence of an inner motivation. They create and show up the vision together which is called work of art. I would add that talent and diligence are most uncommon phenomenon.

tatják fel azt a víziót, amit műalkotásnak nevezünk. Hozzátenném, hogy a tehetség és vele együtt a szorgalom egyáltalán nem konstans jelenség. Minden attól függ, hogy a téma mennyire viszi közel a hallgatót önmagához, hogy mennyire teljes a diák és a feladat együttállása. Ha ez sikerül, a tehetség maximálisan ki tud bontakozni – magával hozva azt a szorgalmat, amely a vízió megvalósításához szükséges.

A szakmai érvényesülés is tehetség és szorgalom kérdése, mely tehetség és szorgalom viszont nem azonos az előbb említettekkel. Az elsőben a munka (a stratégia) magára az alkotás létrehozására irányul. Ebben a folyamatban az alkotó önmagához fűződő kapcsolata revelálódik. A másodikban az alkotás közösségi szinten való szerepeltetésének, népszerűsítésének stratégiája (munkája), az alkotó közösségi kapcsolatai válnak döntővé.

Dolgoznak csoportos projekteken?

Igen. A médiaművészet (média design) interdiszciplináris természetű, tartalmi és műfaji értelemben is sokoldalú. Tág horizontot, integráló képességet és komplex technológiai tudást igényel, művelése szükségszerűen számol a csoport erejével, mitöbb – gyakran teljesen kizárja az izolált alkotói módszereket. A közös munka rávezeti a hallgatót a reflexív, kritikus és önkritikus gondolkodásra, miközben rászokhat a lemondás és a közös erőfeszítés élvezetére.

Mit tesz a motiválatlan diákokkal?

Mivel a média design oktatása konkrét programokon alapul, feladatok formájában valószínűleg meg, előfordul, hogy az egyes témák

Everything depends on the relation between the task and the student, how much does the task take closer the student to her/himself. If this succeeds, talent can unfold on the highest level – involving the persistence that's necessary to the realization of the vision.

Professional emergence is also based on talent and diligence, but these are not equal with the ones mentioned before. In the first one work (the strategy) trends towards the creation of that piece of art. In this process the relationship with the artists themselves reveals. In the second the strategy of popularization and featuring of art, the social connections of the artist became determinative.

Do You work on different projects in groups?

Yes. Mediadesign is interdisciplinary natured, multi-sided in subject-matter and genre way as well. It requires wide perspective, the capability of integration and a complex technological knowledge. It's development calculate with the power of the collective work what is more frequently bowls out isolated methods. Collective working method leads the students to a reflexive, crucial and self-crucial thinking while they can learn the pleasure of resignation and common strain.

How can You handle the unmotivated students?

As mediadesign rests on concrete programs, this thing comes up in the tasks, it may happen that different themes inspire students in different ways. It's important to highlight that in our training we don't cultivate master-student affair. Between

(műfajok) változó mértékben inspirálják a diákokat. Fontos megjegyezni, hogy a mi képzésünkben nem a mester-tanítvány viszonyt kultiváljuk. A tanárok és diákok között inkább partneri, a konzultációt preferáló kapcsolat van. Ebben nemcsak a tanár, hanem a hallgatók is konzulensként működhetnek. Így a konzultáció is csoportmunka, olyan szembesülés (egészséges rivalizáció), melynek során a diákok inspirálják, egyúttal motiválhatják egymást.

Mi a véleménye a munkafolyamat során a különködésről?

Művészekről lévén szó a különcség (különködés) valamelyest magától értetődő. Amennyiben a művészetet az egyéniség megnyilvánulásaként látjuk (fogadjuk el), akkor el kell fogadnunk azt is, hogy az egyéniség legfőbb ismérve tulajdonképpen a többi egyéniségtől való különbözőség, vagyis a különcség. A különködés valójában a különcség túlzott megnyilvánulása, amelyet viszont a közeg (csoport) spontán módon kezelni tud és kezel is.

Létre szokott jönni munkakapcsolat vagy kooperáció Ön és a diákjai vagy végzett hallgatók között?

Igen. Arra törekszem azonban, hogy az iskolai programon kívüli kooperáció inkább a diákok munkáját segítse. Örülök, ha végzett hallgatók javaslatot tesznek valamilyen együttműködésre. Előfordul az is, hogy tudásukat és energiájukat magam is igénybe veszem.

teachers and undergraduates there is a partnership, we prefer consultations. Like this consultation is a common work as well, a facing (healthy rivalry), through what students are inspiring each other.

What's Your opinion about extravagance during a process?

Speaking about art, oddity is a normal thing in some measure. As long as we see art as the manifestation of personality, we have to accept as well the fact that the main criterion of individuality is the diversity from others, so the oddity. Extravagance is actually the over-manifestation of oddity which can be perfectly handled by the public.

Did it ever happen that You've started a cooperation with Your students or graduated ones?

Yes, but I prefer when a cooperation is helping the work of the students. I'm happy when a graduated talent advise a cooperation. It can happen as well that I need their knowledge and energy.

/

Bálint Veres, the deputy head of Institute for the Theoretical Studies has been teaching at the university since 2008. His main fields of research are multi sensorial aesthetics, music, animation, intermedia, textil culture and architecture.

Veres Bálint, a MOME Elméleti Intézet megbízott intézetigazgatója 2008 óta oktat az egyetemen. Fő kutatási területe a multiszenzoriális esztétika, zene, mozgókép, intermédia, textilkultúra, építészet.

Igaz az, hogy a művészeti oktatás elképzése önmagában paradoxonokat hordoz?

Azt is mondhatnánk, tanítható-e a művészet? Ezt a kérdést úgy is fel lehet tenni, hogy tanítható-e az ízlés? Erre nagyon ambivalens választ szoktak adni. Olyat például, hogy fejleszhető. Hol vannak azok a szabályok, amelyeket ha követnénk, akkor a „művészet” vagy a „jó ízlés” esete állna fent? Az is érdekes, hogy vannak olyan művészetek, amelyek kivívták azt a rangot maguknak, hogy ne taníthassák az egyetemen. Hol van például regényírási egyetem? És vannak olyanok – például ma a konyhaművészet –, amelyek szeretnének egyetemi szinten lenni. Azzal a kérdéssel, hogy tanítható-e a művészet, jól megfogtál. Nem nagyon tanítható. De olyan közegeket van értelme létrehozni, ahol a kialakuló, érlelődő, egymást inspiráló művészek szervezett formában tudnak egymásra hatással lenni. És ne felejtsük el, egy művészeti egyetemen nem csak művészetet lehet tanulni. A művészeti egyetem szókapcsolatban a második, az universitas, az egyetemességet jelenti, amiből sem kihagyni, sem kifelejteni nem lehet a művészetet.

Használjuk azt a kifejezést, hogy oktatásfilozófia. Van-e annak valami jellegzetessége számodra, ami a tanítást lehetővé teszi?

Arra gondolsz, hogy van-e a tanárnak valamilyen oktatási módszere? Ebben az esetben független dolog a tárgy. Inkább azt mondanám, hogy nincsen. A tanár oktatási filozófiája a személyisége. Ez egy na-

Balint Veres, the deputy head of Institute for the Theoretical Studies has been teaching at the university since 2008. His main fields of research are multi sensorial aesthetics, music, animation, intermedia, textil culture and architecture.

Is it true, that art education inevitably carries paradoxes?

In this light, you could also ask if art is even teachable? Or taste? Commonly an ambivalent answer is given to these questions, such as "it is possible to develop them". What rules lead us to "good art" and "good taste"? It's also interesting that some arts achieved that they cannot be taught at the universities. For instance, where is fiction at the universities? And some others - such as gastronomy -, want to be at the level of higher education. Your question is difficult, but I'd say art is not really teachable, but it's useful to create grounds where young, curious artists can inspire and influence each other in an organized way. And let's not forget that not only art can be taught at universities of art. University refers to universitas, meaning universality from which art cannot be forgotten or left out.

We commonly use the expression 'educational philosophy'. How do you think, are there features of it that enable you to teach?

Are you asking whether teachers have their own methods? That is irrespective of their subject and I'd rather say they don't have one. A teacher's educational philosophy is his/her own personality, a dense package containing attitude and interests. As concerning attention, we commonly assume that lecturers teach and students listen. Hungarian language, however is very unfortunate and calls students "listeners",

gyon sűrű csomag, benne van a hozzáállás és az érdeklődés is. A figyelem elosztásáról általában úgy vélekedünk, hogy van az oktató, aki oktat, és a hallgató, aki figyel. A magyar nyelv nagyon szerencsétlen, mivel hallgatónak hívja a diákot, ez sokat elárul egy mentalitásról. Arra szeretném felhívni ezzel a figyelmet, hogy valójában az oktató is tanul.

Az oktató mindenképpen tanul, vagy csak akkor, ha erre nyitott?

A jelentős oktató abból ismerhető fel, ahogy ez a bizonyos tanár felismeri a nálánál tehetségesebb növendéket. Bizonyos magas fokú figyelem nélkül ez nem történhet meg. Enélkül azt hiszem, oktató lehet, de tanár nem. Ez persze játék a szavakkal.

Mi az, amit leginkább meg lehet tanulni a diákoktól?

Elsősorban csak a magam tapasztalatairól beszélek. Nagyon sokszor kaptam tőlük tantárgyakat. Egyszerűen világossá vált, hogy van egy tudásvágy egy adott tematika irányában, amit meg tud fogalmazni a diák. Nekem meg van valamennyi előképzettségem, amivel ebben az irányban tudok építkezni. A legnagyobb élmény számomra az ilyen típusú képzéseken: a kutatószemináriumok. Az olyan szituációk, ahol közös feltárás zajlik, kollégákká válnak oktatók és diákok.

Mennyi munka történik az órán, és mennyi azon kívül?

A művészet alapvetően nagyon magányos dolog. Pedig ma egy olyan korban élünk, amikor a kooperációnak egy nagyon ambiciózus ideológiája bontakozott ki. Itt azt is hozzá kell tennem, hogy nem egy pusztán

manifesting its mentality. What I wish to note is that teachers learn as well.

Do teachers learn by all means, or only if they are open to it?

A significant lecturer can be identified just as a certain teacher can recognize a student more talented than him/her. It cannot happen without intense attention. Without this, one can be a lecturer, but not a teacher. But this is only a play on words.

What can you learn from students?

Speaking of my own experiences, I often received subjects from them. It just became trivial that there is an interest towards a certain topic, that is described by students and I have enough qualification to start building it up. The greatest experiences for myself are the research seminars; the situations in which lecturers and students become colleagues and they explore and discover together.

How much of the work is done during the class and out of class?

Basically, art is a solitary subject. In spite that we live in the evolving time of the ambitious ideology of cooperation. And I have to add the fact that we're talking not only about an art, but an "art and design" university. In the classical art education the master and the student have a very private relationship, an endless dialogue. A good student constantly provokes the master, and the master provokes the student as well, in a Socratic way. Compared to this, design challenges the characters to a rather collaborative work process. It needs to be somehow indicated in education. As colleagues have different attitudes and habits,

művészeti, hanem „art and design” egyetemről beszélünk. A klasszikus művészeti oktatásban a mester és a tanítványa egy nagyon privát viszonyban, egyfajta végtelen dialógusban áll egymással. A jó diák állandóan provokálja a mestert. A mester pedig szókratészi módon provokálja a diákot. Ehhez képest a design sokszor olyan kihívások elé állítja a szereplőket, amelyben hatékonyabbnak látszik a kollaboratív munkavégzés. Ezt valahogy az oktatásban is meg kell jeleníteni. Különböző habitusú kollégák vannak, olyanok, akik inkább a mester-diák áthagyományozásnak a gyakorlatában tudják magukat megélni, és vannak, akik számára a közös problémamegoldásként felfogott oktatási helyzet az inspiráló.

Mennyire szabad egy oktató a MOME-n a munkájában?

Szokatlanul nagy szabadság van. A MOME képzésében is sok kötelező tudásmódul van, viszont emellett nagyon könnyen tudnak iniciatívák felületet kapni. Akár a külső partnerektől jön egy megkeresés, akár az egyetem oktatói közül páran ösztörszerveződnék, máris elindulhat egy kurzus. Én erre jó példának találok az ENSZ menekültügyi programjának megkeresését, amely kapcsán évek óta – elsősorban a médiadesign szakon, de most már a formatervezésen is – feladatokat kapnak a diákok. A dél-amerikai régióban MOME-s diákok filmjeivel fogalmazza meg bizonyos üzeneteit az ENSZ.

Hogyan foglalkozol a tehetséggondozással?

Sajátos nézőpontom van erre. Az egyetemek klasszikus munkaerő-képzési modellje úgy működik, hogy van egy szakembergárda, amely kitermeli a következő generáció szakembereit. Alapvetően elméleti ember-

some feel more comfortable with the conventional master-student relationship and others are more inspired by the cooperative problem-solving perception of education.

How free are lecturers in their work at MOME?

Freedom is unusually expansive. In MOME qualification there are a lot of compulsory knowledge-based modules, but new initiatives can easily obtain space simultaneously. Whether the quest comes from external partners, or the lecturers of the university gather and organize it, a new course can easily begin. I think that finding the UNHCR refugee agency's program is a good example. A lot of tasks have been given first to students of the Media Design Department, and now also to the Product Design Department in connection with it. In South-American regions UN messages are worded with the videos of students of MOME.

How do you take care of talent management?

I have my own perspective concerning this. The model of the universities' labor-production works with a number of professionals in order to qualify a number of experts for the next generation. Fundamentally I work with theoretical, aesthete-like designer students, therefore it is impossible to nurture my own profession's next generation. Therefore I look at talent management in a different light. I do it as an insider critic, a resonneur. I've been behind countless degree works and exhibitions as a silent partner. When the university created horizontal labs and I was appointed to be the head of one by the rector, I even received support. If I find one's work beyond the university's

ként, esztétaként tervező diákokkal dolgozom, tehát nem fordulhat elő, hogy a saját szakterületem utánpótlását nevelem ki. Így a tehetséggondozás kérdéséhez is máshogy állok hozzá. Belső kritikusként, afféle rezonőrként művelem a tehetséggondozást folyamatosan, jó néhány diplomamunka vagy kiállítás mögött csendestársként voltam jelen. Amikor az egyetem létrehozott horizontális laborokat és az egyik ilyennek a vezetőjévé nevezett ki az akkori rektor, mindehhez hátszelet is kaptam. Ha valakinek a munkáját az egyetem rendszerén túlmutatónak tartom, akkor a labor eszköztárával is segíthetem.

Van konkrét motivációs eszköz, amivel élhetsz?

A formálódóban lévő művészhallgató számára a különböző művészeti diskurzusokba való bevezetés olyan, mint amikor a 19. században valakit bevezettek a társaságba. Azt látom, hogy a hozzám hasonló oktatók számára ez a lehetőség. Hogy túlléptesd a diákot a pusztán tehetség megélésén, és segíts neki kilépni a műhelyéből. A művészeti egyetem egy inkubációs helyzetet teremt.

Van olyan, hogy valakit mégis ki kell emelni, önként előnyben részesíteni?

A művészet mindig meritokratikus tevékenység volt. A művészetben ezt a fajta kompetitív szellemet soha nem lehetett elnyomni. Nem is látom ezt kívánatosnak. Ismerjük azokat a kulturális állapotokat, ahol egyfajta ízlésbéke köszönt be, ami mindig a győztesek békéje.

system, I can help them with the lab's instruments.

Do you have a concrete motivational method?

For the young artist to be brought into the art discourses is like in the 19th century when one was introduced to the company. I see it as an opportunity for lecturers like me. To make the students exceed their own talent and help them step out of their studio. The university of art creates an incubator situation.

Does it ever happen that you have to favor one student?

Art has always been a meritocratic activity. It is impossible to oppress this sort of competitive spirit and I don't find it compelling. We know the cultural situation in which peace is a matter of taste; that is always the peace of the winners.

Contributors Oliver Bartha

Ki fedezett fel és hogyan?

Baráti Vince fedezett fel, az ICON ügynöke és fotósa. Facebookon jelölt be ismerősnek, és amint látta, hogy visszajelöltem, már írt is. Nagyon meglepett a dologgal.

Mi volt az első reakció, illetve mit feleltél?

Meglepődtem, aztán mikor "magamhoz tértem", a biztonság kedvéért rákerestem Vince nevére és munkásságára. Amit láttam, eléggé meggyőző volt, ezért aztán egyből igent mondtam.

Milyen érzés volt férfiként belevágni a modellszakmába és a "külsőből élni"?

Különös kicsit. Más munkákhoz vagy az edzésekhez képest semmiségnek tűnt, majd kiderült, belülről nem is olyan könnyű ez, mint amilyennek kívülről látszik. Persze nagyon élvezem, érdekes belegondolni, hogy "abból élek", amit lényegében csak úgy kaptam, mindenesetre örülök mindennek.

Milyen meglepetések értek eddig a munkád során?

Igazán nagy meglepetések nem értek eddig, hiszen még nagyon az elején vagyok. De a külföldi magazinokat lapozgatva látom, hogy nagyon érdekes és izgalmas szakma előtt állok!

Van kedvenc helyed Budapesten?

Mivel nem Budapesten élek, és nem ismerem annyira a várost, így azt mondanám nincs, de remélem, ez majd idővel változik.

Who discovered you and how?

Vince Baráti, booker and photographer at ICON. He added me on Facebook and as soon as he saw that I accepted him, he messaged me. It took me by surprise.

What was your first reaction? How did you reply?

I was astonished, but when I "woke up" I checked Vince's name and work. It was very convincing, so I immediately said yes.

What was it like to start male modeling and to earn money from your appearance?

A little bit strange. As an outsider, I thought it's nothing compared to working and training, but then I had to realize that it's not as easy as it seems. I enjoy it a lot, and it's interesting to see that I live on something I got as a gift, my looks. Anyways, I'm happy for everything.

What's surprised you in this profession so far?

I really just started, so no big deal yet, but flipping through the pages of fashion magazines I know I'm facing a highly interesting and exciting profession!

Do you have a favorite place in Budapest?

Since I don't live in Budapest, I don't really know the city, and I'd say I don't have a favorite, but hopefully this changes in the future.

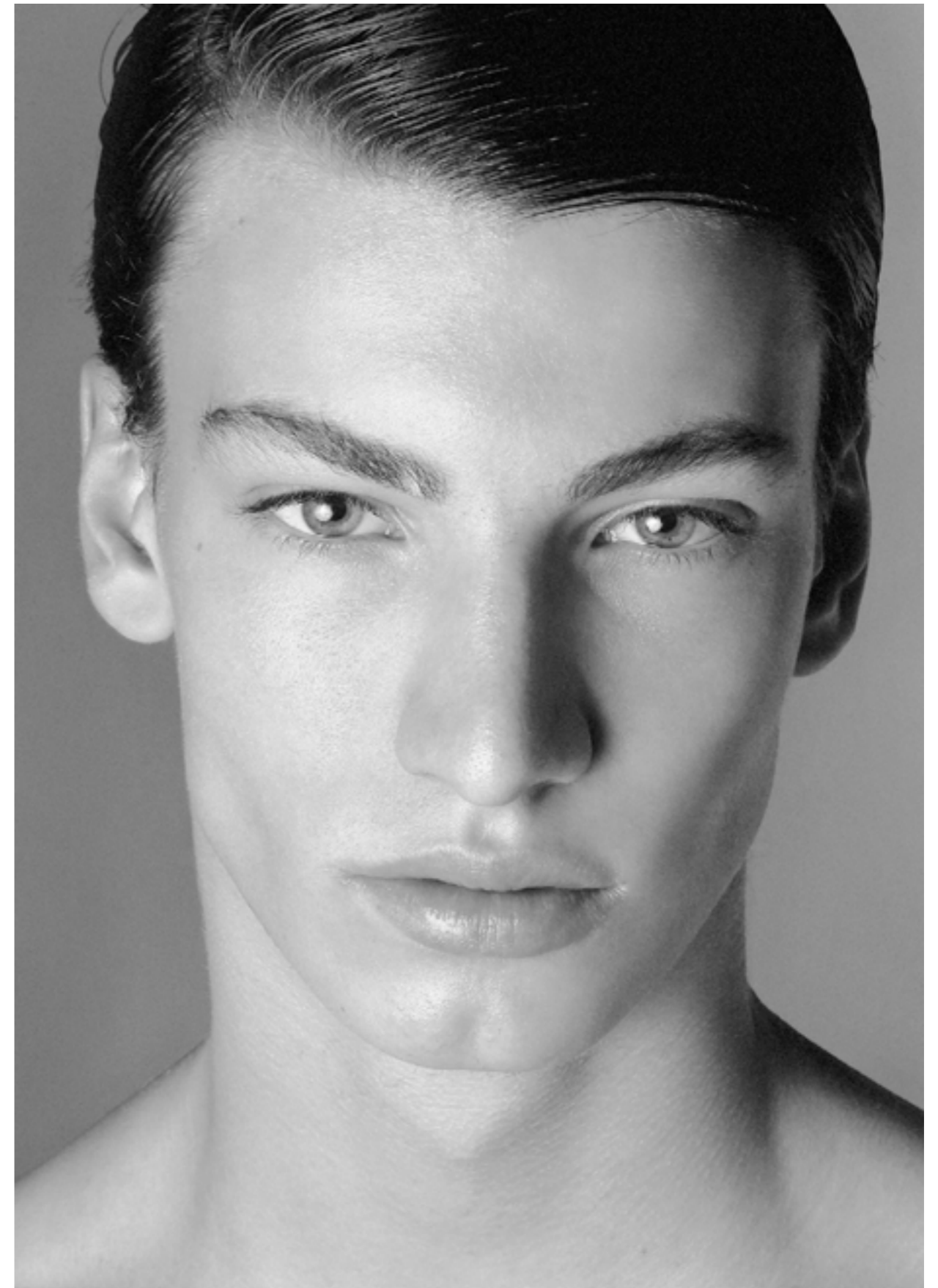

photo by VINCE BARATI

/

Editorial

/

photo
by Oleg Borisuk

model
Franciska Gall
@ IMG Paris

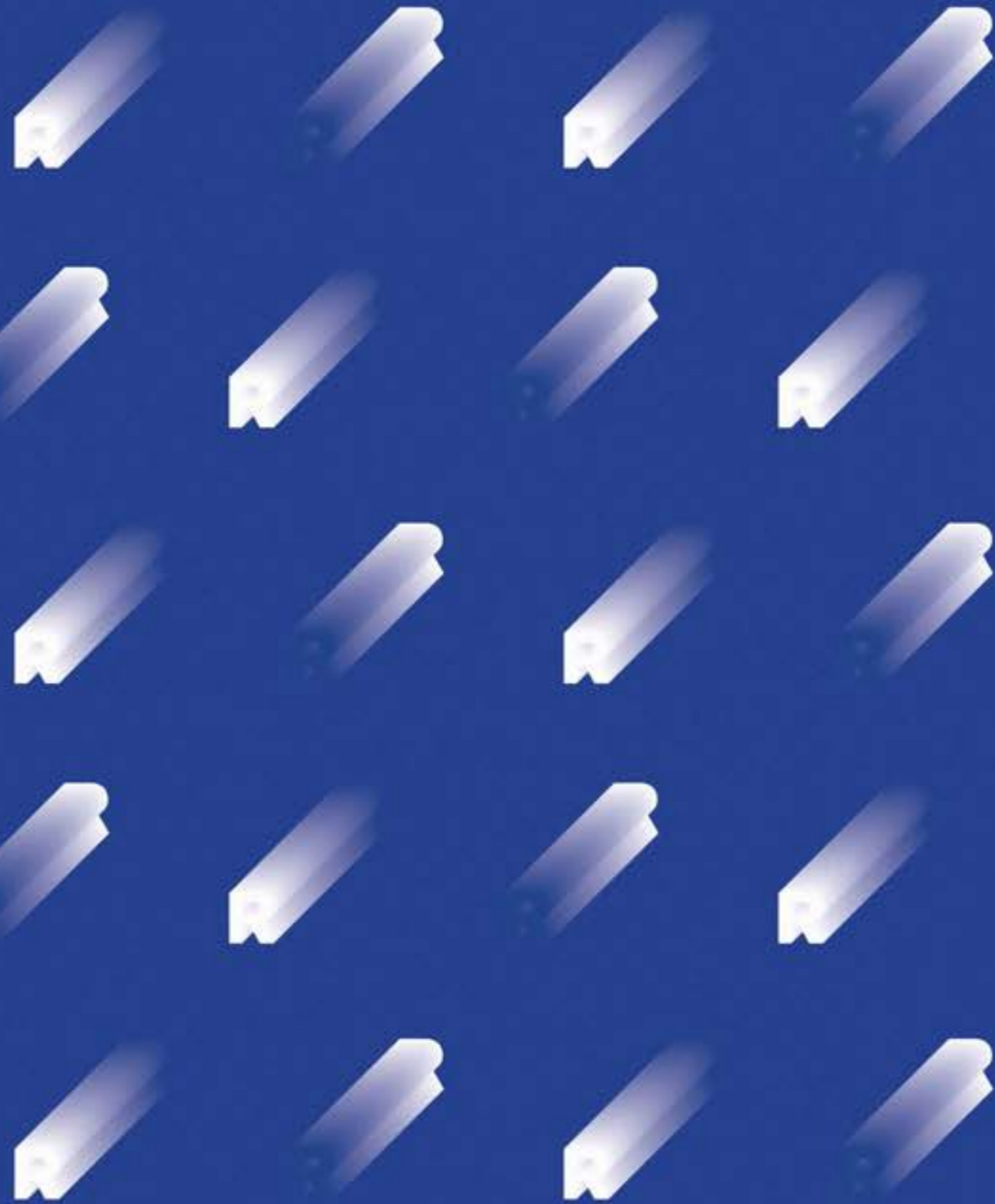
/

Undercover

/

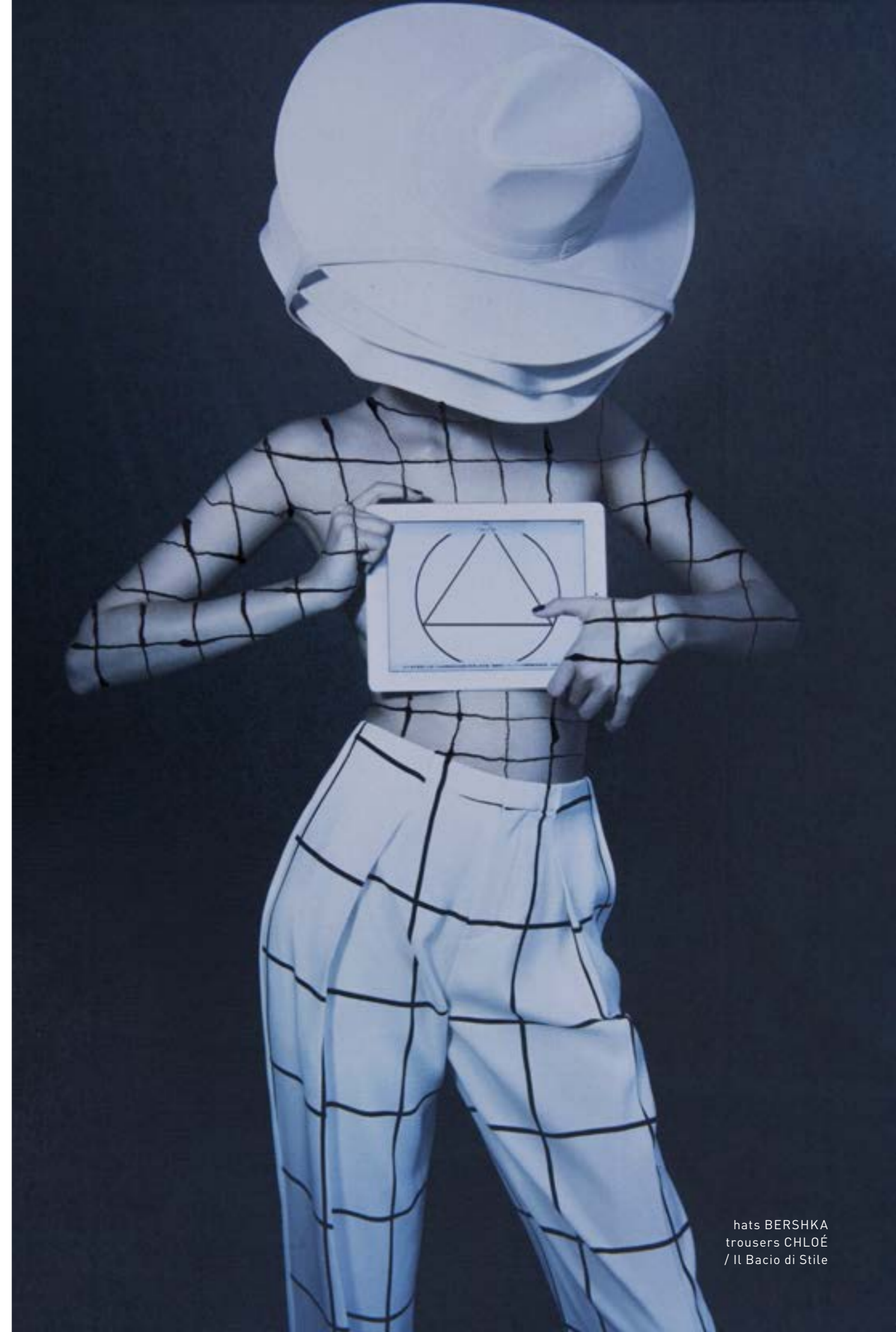
by
**Oleg
Borisuk**

styling
**Hajnalka
Bognar**
make up
**Karolina
Arpa**
hair
**Peter
Latrovszky**
/ hair's[ku:l]
model
**Franciska
Gall**
@ **IMG Paris**

dress LANVIN / Il Bacio di Stile

hats BERSHKA
trousers CHLOÉ
/ Il Bacio di Stile

dress ARMANI / Il Bacio di Stile
skirt MONCLER / Il Bacio di Stile

sunglasses CHRISTIAN DIOR / Plastik Store

neck WOLFORD

trench coat DKNY / Il Bacio di Stile
lingerie and stockings WOLFORD

/

Touches

/

by
**Gyorgy
Karolyi**

styling
Eszter Boldov
make up
Laura Tegely
hair
Mark Karolyi
model
Isidora Dukic
@ Elite Paris

COAT KATA SZEGEDI
COLOR / GIORGIO ARMANI
/ BLUSHING FABRIC

TOP ANDA
HIGHLIGHT / MAC
IRIDESCENT POWDER SILVER DUSK

CAPE NUBU
LIP PENCIL / MAKE UP FOREVER
AQUA LIP BRIGHT ORANGE

SHIRT DRESS AERON
LASH / KRYOLAN
+ DUO ADHESIVE

TOP AND JACKET ANDA
BROW / ELIZABETH ARDEN
EIGHT HOUR CREAM

/

Closer

/

by
**Gyorgy
Karolyi**

styling
Aniko Molnar
make up
Laura Tegely
hair
Krisztian Korosi
@ **Cult**
model
Jackson Rado
@ **Vm**

coat H&M
socks
CALZEDONIA

jacket BOGGI pants ZARA
sweat pants ALEXANDER WANG / Heaven store

jumpers BOGGI
belt BOGGI
pants ZARA

jackets and waistcoat F&F

jacket G-STAR
bottoms STYLIST'S OWN

t-shirt H&M
pants F&F

knit pants ZARA
jeans G-STAR
trainers H&M

/

**Between
Walls**

**by
Balint
Barna**

**R R R R
R R B
R R
R**

/

**styling
Andrea Gonczy
make up
Tímea Vozak
hair
Mark Karolyi
model
Oliver @ Icon**

turtleneck Jil Sander
/ Il Bacio di Stile
cardigan Saint Laurent
/ Il Bacio di Stile

sweater GIVENCHY / Il Bacio di Stile

hat USE UNUSED
turtleneck JIL SANDER
/ Il Bacio di Stile

denim shirt GIVENCHY / Il Bacio di Stile

knitted sweater ALEXANDER MCQUEEN / Il Bacio di Stile
blazer SAINT LAURENT / Il Bacio di Stile

turtleneck JIL SANDER / Il Bacio di Stile
cardigan SAINT LAURENT / Il Bacio di Stile

shirt ALEXANDER MCQUEEN / Il Bacio di Stile

/

**About
to hide**

/

**by
Bojana
Tatarska**

**model
Vittoria Ceretti
@ Elite Paris
make up /
beauty images
Alice Ghendrih
hair / beauty images
Paolo Ferreira
post prod
Mary @ Awacs**

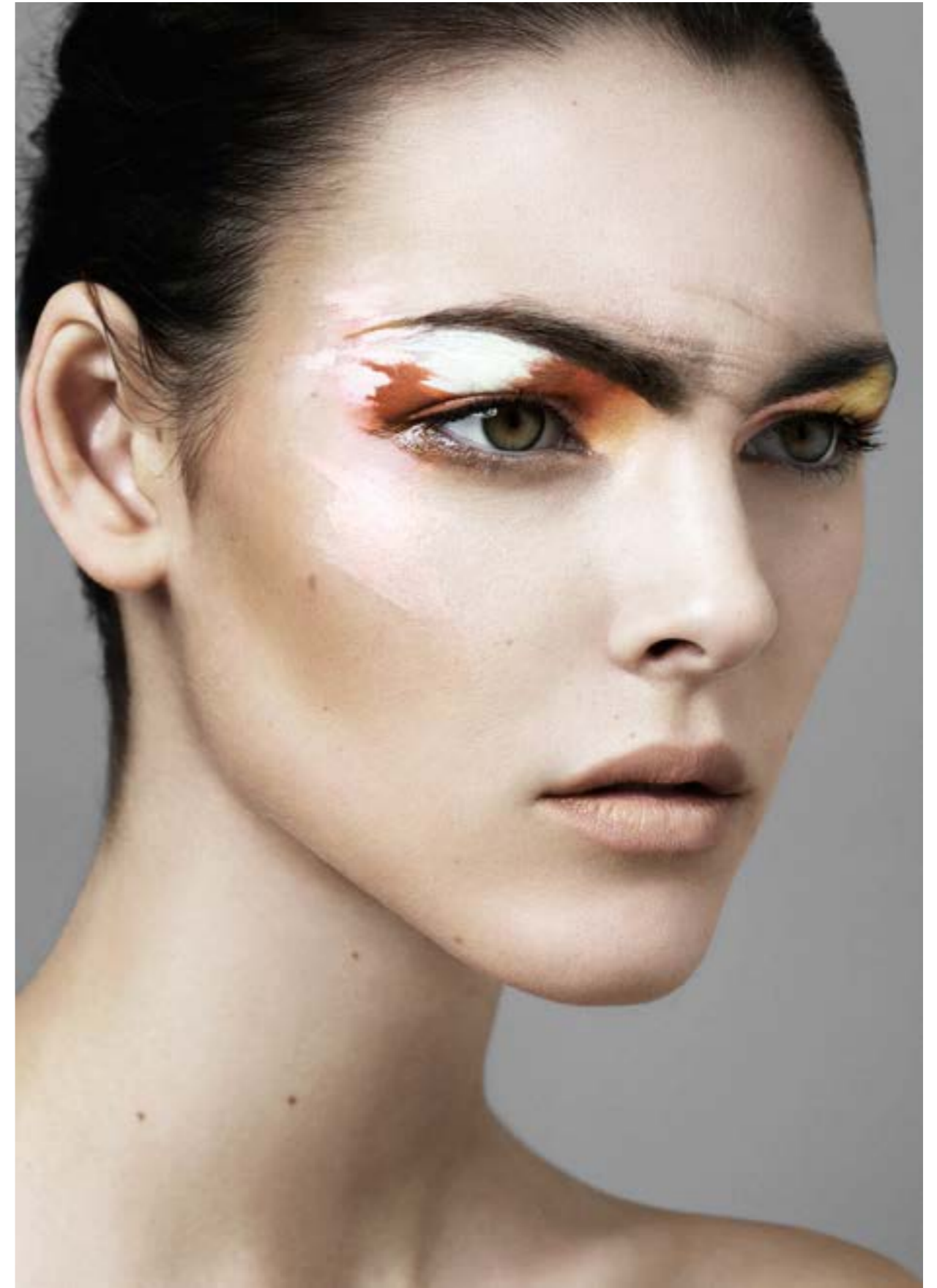

all clothes by
EACH X OTHER

all clothes by EACH X OTHER

all clothes by EACH X OTHER

turtleneck ZARA
trousers H&M socks H&M
shoes VAGABOND
cardigan MEXX

suit SANDOR LAKATOS turtleneck ZARA
shirt ZARA leather gloves H&M

shirt ZARA blazer ZARA bow-tie STYLIST'S OWN
hat H&M trousers H&M

shirt ZARA
trousers H&M

shirt ZARA blazer H&M
coat ZARA trousers H&M
socks H&M shoes VAGABOND
bow-tie H&M
braces STYLIST'S OWN

shirt ZARA blazer H&M
trousers H&M bow-tie H&M
braces STYLIST'S OWN

shirt ZARA sweater ZARA
bow-tie H&M trousers ZARA

shirt ZARA sweater ZARA jacket ZARA bow-tie H&M
trousers ZARA shoes VAGABOND socks H&M

shirt ZARA
trousers H&M

/

**The
new face**

/

**by
David
Ajakai**

elite²⁰¹⁴
MODEL LOOK
HUNGARY

**styling
Otto Andras Horvath
make up & hair
The Vision
Makeup school
models
Placida / Isidora /
Kata / Julia /
Fanni / Alexandra
@Elite Model Look
Hungary 2014
location
Flashback studio**

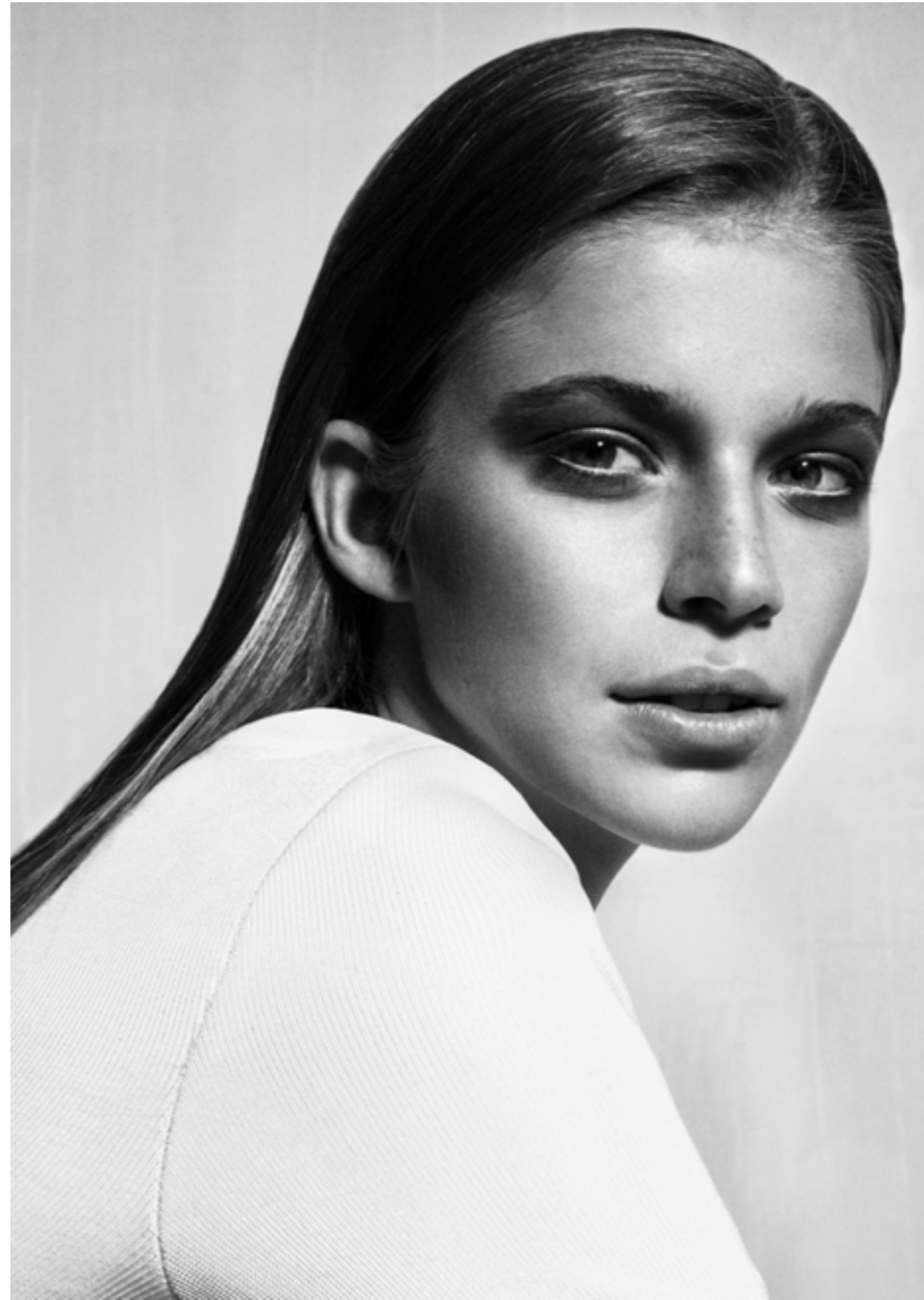
KATA I
18 YRS / 180CM

ALEXANDRA
18 YRS / 175CM

FANNI
16 YRS / 177CM

PLACIDA II
16 YRS / 177CM

JULIA
18 YRS / 174CM

ISIDORA I
16 YRS / 178CM

clothes CALVIN KLEIN / WOLFORD / PALMERS /
HUGO BOSS / MANGO / H&M /
MARKS AND SPENCER / SPORTMAX /
MARINA RINALDI / ZARA / D&G

LAZAR'S
The Art of Hair

LAZAR'S

HAJ | SZALON | TÁRSKÖRÖM | MANIKÜR | PEDIKÜR
LAZAR'S SZALON Budapest, V. Pálffy E u. 8. | +36203488481
facebook.com/lazarshair | info@lazar.hu

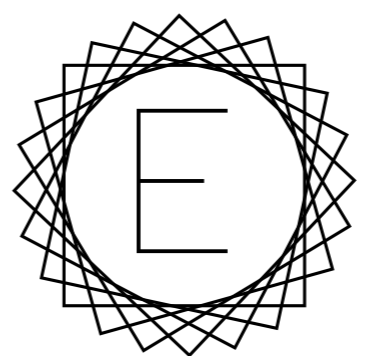
Showroom: 1027 Budapest, Jurányi u. 1. 2.em
Mail: info@gaboszerencses.com
Web: www.gaboszerencses.com
Phone: +36 20 342 69 72

gabo
szerencses

Gozsdu udvar, Király utca 13. www.facebook.com/EPICwnm

PAPER COUTURE BY

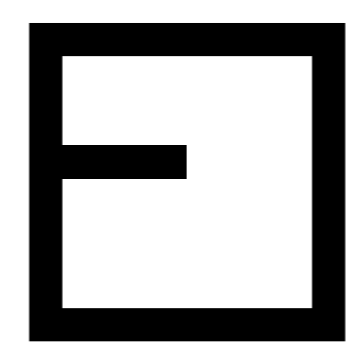

EDINAS

PAPER INSTALLATIONS

www.edinaspaper.com
www.facebook.com/edinaspaper

&

MERO

www.petermero.com
Showroom: 1073. Budapest, Kertész utca 40.

Photography: Ajkai Dávid
Design: PeterMero & Edinas Paper Installations

E:H
ENIHORN

W T A M A S
S T U D I O

BÉRELHETŐ FOTÓSTÚDIÓ
EXKLUZÍV KÖRNYEZETBEN,
MÁR 3000 FT-TÓL.

PROFI FELSZERELÉS NEM CSAK PROFIKNAK

WTAMASSTUDIO.HU

WWW.PHILOSOPHY-MAGAZINE.COM

FACEBOOK

WWW.FACEBOOK.COM/PHILOSOPHYMAGAZINE

INSTAGRAM

[@PHILOSOPHYMAG](https://www.instagram.com/PHILOSOPHYMAG) [#PHILOSOPHYMAG](https://www.instagram.com/PHILOSOPHYMAG)